

SOLIDARNOŚĆ PW

PISMO OZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” W POLITECHNICE WARSZAWSKIEJ

Nr 2/2016/116-e

WYDANIE SPECJALNE

NATO

North Atlantic Treaty Organization

Sekretarz generalny NATO Jens Stoltenberg poinformował, że kolejny szczyt Sojuszu odbędzie się w Warszawie w dniach 8. do 9. lipca 2016 roku.

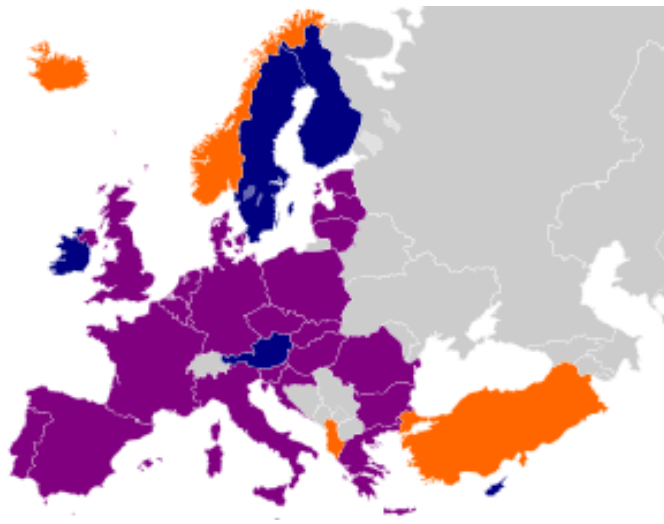
Podkreślił, iż szczyt planowany na 2016 rok odbędzie się w świetle zmian w środowisku międzynarodowym, jakie miały miejsce na wschodniej i południowej flance NATO. Zwrócił uwagę, że w Warszawie ma zostać stworzony schemat adaptacji Paktu do nowej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa, aby był on zdolny bronić wszystkich Sojuszników, przed wszystkimi rodzajami zagrożeń, z wszystkich kierunków.

Sekretarz generalny stwierdził, że włączenie Polski do Paktu Północnoatlantyckiego w 1999 roku pomogło przezwyciężyć podziały w Europie. Według dostępnych informacji na szczycie w Warszawie będą podsumowane działania, wdrożone po spotkaniu Newport, w tym przede wszystkim realizacja Readiness Action Plan, służącego zwiększeniu zdolności NATO w świetle pojawiających się zagrożeń, w tym wzmocnieniu Sił Odpowiedzi (włącznie ze sformowaniem jednostki natychmiastowego reagowania).

Główna kwatera NATO w Brukseli

NATO – organizacja polityczno-wojskowa powstała 24. sierpnia 1949 r. na mocy podpisanego 4. kwietnia 1949 r. Traktatu Północnoatlantyckiego. Początkowym celem istnienia NATO była obrona militarna przed atakiem ze strony Związku Radzieckiego i jego państw satelickich. Z czasem jednak organizacja stała się elementem utrzymania równowagi strategicznej między Wschodem i Zachodem. Po rozpadzie Układu Warszawskiego pełni rolę stabilizacyjną, podejmując działania zapobiegające rozprzestrzenianiu konfliktów regionalnych.

Członkowie Unii Europejskiej i NATO

Członkowie UE niebędący członkami NATO

Członkowie NATO niebędący członkami UE

NATO liczy 28. członków. Najnowszymi członkami NATO są Albania i Chorwacja, które weszły w skład organizacji 1. kwietnia 2009 r. Potencjalnymi kandydatami do członkostwa w NATO są: Gruzja, Finlandia, Serbia, Szwecja. Oficjalnymi kandydatami do członkostwa w sojuszu są Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra i Macedonia.

Państwa członkowskie nieuczestniczące w strukturach wojskowych NATO: – Grecja – od 14. sierpnia 1974 r. do 20. października 1980 r., Francja – wystąpiła w 1966 r., częściowo powróciła w 1995 r., powróciła całkowicie podczas szczytu NATO w Strasburgu i Kehl 2009 r., Hiszpania – od dnia przystąpienia do 1997 r.

Każde z państw przystępuje do NATO dobrowolnie, po przeprowadzeniu debaty publicznej oraz stosownej ratyfikacyjnej procedury parlamentarnej. Pakt Północnoatlantycki gwarantuje swoim członkom suwerenne prawa, ale także nakłada zobowiązania międzynarodowe, które należy bezwzględnie respektować.

4. marca 1947 r.: Wielka Brytania oraz Francja podpisały traktat z Dunkierki,

17. marca 1948 r.: Benelux, Francja, oraz Wielka Brytania podpisały traktat brukselski, będący prekursorem Paktu Północnoatlantyckiego.

4 kwietnia 1949 r.: podpisanie w Waszyngtonie Traktatu Północnoatlantyckiego ustanawiającego NATO.

24. sierpnia 1949 r.: wejście w życie Traktatu Północnoatlantyckiego i powstanie Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego.

wrzesień 1950 r.: w czasie posiedzenia Rady NATO w Nowym Jorku przyjęto koncepcję tzw. wysuniętej obrony zakładającej w przypadku wojny przeniesienie działań bojowych na terytorium państw bloku wschodniego. USA wysunęły propozycję remilitaryzacji Niemiec i włączenia ich w skład sojuszu. Propozycja ta została uznana przez państwa socjalistyczne za przyjęcie kursu konfrontacji i dążenie do odrodzenia militarizmu niemieckiego.

październik 1950 r.: Komitet Obrony NATO zaakceptował plan utworzenia sił sojuszniczych złożonych z 50. dywizji, w tym: 20. francuskich, 10. amerykańskich, 10. włoskich, 5. brytyjskich i 5. z państw Beneluksu.

1951 r.: Rada NATO postanowiła przyspieszyć proces rozbudowy sił lądowych sojuszu, które miały stanowić tzw. „tarczę” zabezpieczającą przed ewentualnym atakiem. USA i Wielka Brytania miały utworzyć siły tzw. „miecza” złożone ze strategicznego lotnictwa.

grudzień 1952 r.: Rada NATO przyjęła zasady doktryny wojennej sojuszu oparte na amerykańskiej doktrynie „odstraszenia”.

kwiecień 1954 r.: na sesji Rady NATO w Paryżu uznano, że dla zrównoważenia radzieckiej przewagi w wojskach lądowych konieczne jest oparcie strategii sojuszu na użyciu taktycznej broni jądrowej. W skład sił NATO w Europie weszły amerykańskie jednostki uzbrojone w taką broń.

październik 1954 r.: na posiedzeniu Rady NATO podjęto decyzję o zakończeniu okupacji Niemiec Zachodnich, przyznaniu im prawa do odbudowy sił zbrojnych oraz przyjęciu RFN do sojuszu (układy paryskie).

grudzień 1954 r.: na sesji Rady NATO przyjęto amerykańską strategię „zmasowanego odwetu” zakładającą, w razie ewentualnego konfliktu, użycie broni jądrowej na dużą skalę.

maj 1955 r.: zakończono proces ratyfikacji układów paryskich, co zostało uznane przez państwa „bloku wschodniego” za pretekst do utworzenia Układu Warszawskiego, który miał być odpowiedzią na remilitaryzację RFN i przyjęcie jej do NATO.

maj 1957 r.: na posiedzeniu Rady NATO potwierdzono koncepcję użycia broni jądrowej w ewentualnym konflikcie. Środki przenoszenia broni jądrowej miały posiadać nie tylko siły zbrojne USA, ale i pozostałe państwa sojuszu, w tym RFN.

kwiecień 1958 r.: na konferencji ministrów obrony narodowej państw NATO zatwierdzono plan rozbudowy sił sojuszu (MC-70) zakładający wzmocnienie sił w Europie przez 12 dywizji niemieckich, 4 francuskie i 2. brytyjskie. Przewidywano rozbudowę baz raketowych i wprowadzenie na uzbrojenie środków przenoszenia broni jądrowej.

1959-1960: USA rozmieściły w Europie Zachodniej wyrzutnie rakiet średniego zasięgu z głowicami jądrowymi. W Wielkiej Brytanii rozlokowano 66 wyrzutni, a we Włoszech 30 wyrzutni rakiet typu „Thor”. W Turcji zainstalowano 15 wyrzutni rakiet typu „Jupiter”. Te ostatnie spowodowały ZSRR do rozmieszczenia rakiet średniego zasięgu na Kubie, co było przyczyną kryzysu kubańskiego.

grudzień 1961 r.: na sesji Rady NATO w Paryżu omawiano problem przekształcenia sojuszu w „czwartą potęgę atomową”, co oznaczało możliwość swobodnego dostępu do broni nuklearnej wszystkich państw NATO.

maj 1962 r.: na sesji Rady NATO w Atenach USA i Wielka Brytania odrzuciły plan przekształcenia NATO w „czwartą potęgę atomową”, którego rzecznikiem była Republika Federalna Niemiec. Podkreślono potrzebę rozbudowy sił konwencjonalnych przez państwa sojuszu.

1966 r.: Charles de Gaulle podjął decyzję o wycofaniu Francji ze struktur militarnych NATO. Doprowadziło to do przeniesienia głównej siedziby z Paryża do Brukseli 16. października 1967 r. O ile w Brukseli mieści się od tamtej pory siedziba polityczna Sojuszu, główne dowództwo wojskowe osadzone zostało na południu od Brukseli, w mieście Mons.

1967 r.: przyjęcie jako oficjalnej strategii NATO amerykańskiej doktryny „elastycznego reagowania” zakładającej użycie broni jądrowej w przypadku braku możliwości odparcia ewentualnej agresji siłami konwencjonalnymi. Jednocześnie odwrócono rolę „tarczy” i „miecza”. Funkcję „tarczy” odgrywały strategiczne siły nuklearne, a „miecza” siły konwencjonalne wzmocnione taktyczną bronią jądrową.

grudzień 1970 r.: przyjęcie przez Radę NATO dziesięcioletniego planu rozbudowy sił zbrojnych sojuszu zakładającego rozbudowę armii państw Europy Zachodniej.

kwiecień 1974 r.: państwa NATO przyjęły Deklarację Atlantycką, w której głównym postulatem było ograniczenie dominacji USA i rozszerzenie współpracy państw NATO.

od 1976 r. USA zaczęły lansować wspólną doktrynę militarną sił konwencjonalnych. Oparta była na założeniach tzw. aktywnej obrony. W 1981 r. doktryna ta jako tzw. doktryna bitwy powietrzno-lądowej została oficjalnie przyjęta przez USA.

1982 r.: przyjęcie do sojuszu Hiszpanii.

1984 r.: w Sztokholmie odbyła się konferencja w sprawie środków budowy zaufania i bezpieczeństwa w Europie – NATO stało się stroną rozmów rozbrojeniowych.

kwiecień 1991 r.: podczas sesji Rady NATO przyjęto deklarację o partnerstwie z krajami Europy Środkowej i Wschodniej.

październik 1996 r.: w Detroit Clinton zapowiedział rozszerzenie sojuszu w 50. rocznicę jego utworzenia i rychłe zaproszenie kandydatów z Europy Środkowo-Wschodniej do negocjacji.

27. maja 1997 r.: podczas szczytu NATO w Paryżu podpisano *Akt Stanowiący o Wzajemnych Stosunkach, Współpracy i Bezpieczeństwie między NATO a Federacją Rosyjską*.

8. lipca 1997 r.: Trzy państwa należące niegdyś do Układu Warszawskiego – Węgry, Czechy i Polska – zostały zaproszone do przystąpienia do NATO.

12. marca 1999 r.: przyjęcie Polski, Czech i Węgier do NATO.

24. marca 1999 r.: NATO zaangażowało się w pierwszy konflikt zbrojny w Kosowie. Podjęcie tej 11-tygodniowej interwencji militarnej miało na celu zakończenie sześcioletniej masakry ludności cywilnej na Bałkanach.

12. września 2001 r.: Po raz pierwszy w historii, NATO uruchomiło procedury związane z tzw. Artykułem Piątym, który mówi, że atak na dowolne państwo, należące do NATO, równy jest z atakiem na cały Sojusz. Stanowiło to odpowiedź na atak na Stany Zjednoczone, który miał miejsce 11. września 2001 roku.

21. listopada 2002 r.: Podczas szczytu w Pradze (Czechy), siedem nowych państw otrzymało zaproszenia do rozpoczęcia negocjacji odnośnie ich przystąpienia do Sojuszu. Były to: Estonia, Łotwa, Litwa, Słowenia, Słowacja, Bułgaria i Rumunia. Przystąpiły one do NATO 29. marca 2004 roku. W 2002 roku rozmowy odnośnie swojego członkostwa w NATO rozpoczęła Chorwacja.

10. lutego 2003 r.: W NATO nastąpił kryzys po tym, jak Francja i Belgia zawetowały uruchomienie specjalnych procedur mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa Turcji na wypadek wojny w Iraku. Niemcy odmówiły skorzystania z przysługującego im prawa zablokowania procesu, ale poparły weto.

16. kwietnia 2003 r.: NATO wyraziło zgodę na przejęcie w sierpniu dowództwa nad Międzynarodowymi Siłami Wspierającymi Bezpieczeństwo (ISAF) w Afganistanie. Decyzję taką podjęto na prośbę Niemiec i Holandii, które dotychczas dowodziły operacją ISAF. 19. ambassadorów NATO podjęło decyzję jednomyślnie. Przekazanie dowództwa nastąpiło 11. sierpnia. Była to pierwsza w historii sytuacja, w której NATO prowadziło operację poza regionem północnego Atlantyku. Pierwotnie kontrolę nad misją ISAF miała przejąć Kanada.

19. czerwca 2003 r.: Nastąpiła znacząca restrukturyzacja dowództwa NATO.

29. marca 2004 r.: Bułgaria, Estonia, Łotwa, Litwa, Rumunia, Słowacja i Słowenia stały się państwami członkowskimi NATO.

26. kwietnia 2005 r.: NATO przychyliła się do prośby Unii Afrykańskiej o wsparcie logistyczne misji w Darfurze.

1. kwietnia 2009 r.: Albania i Chorwacja dołączyły do Sojuszu.

4. kwietnia 2009 r.: Wybrano Andersa Fogha Rasmussena na nowego szefa NATO,

28. marca 2014 r.: Wybrano Jensa Stoltenberga na nowego szefa NATO.

Strategia wojenna NATO oparta była głównie na amerykańskich koncepcjach strategicznych wynikających z oceny zagrożenia bezpieczeństwa międzynarodowego. Pierwszą z nich była w USA w 1950 r., a zaadaptowana przez sojusz NATO w 1957 roku. Zakładała ona strategię zmasowanego odwetu przyjęta wykonanie uderzeń jądrowych na państwa Układu Warszawskiego w odpowiedzi na poważniejszy atak militarny. Dopuszczała również wykonanie uprzedzającego ataku jądrowego w przypadku stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa państw sojuszu. Szczególną rolę w wojnie miało odgrywać lotnictwo strategiczne oraz okręty podwodne uzbrojone w pociski balistyczne SLBM, przy czym te ostatnie z przyczyn technicznych uznawane były za broń wyłącznie odwetową. Dla zapewnienia skuteczności i szybkości działań rozbudowano system baz wojskowych rozmieszczonych wokół państw „bloku wschodniego”. Od 1953 roku na terenie Europy rozlokowano broń nuklearną w postaci rakiet średniego zasięgu i bomb jądrowych. Koalicyjny charakter strategii wojennej przejawiał się głównie w podziale zadań. Amerykańskie siły zbrojne miały wykonać strategiczne uderzenia jądrowe, operacje morskie miały być realizowane przez floty wojenne USA i państw europejskich, natomiast działania bojowe na terenie Europy miały być prowadzone głównie przez siły lądowe i lotnictwo taktyczne europejskich państw NATO.

Przełamanie monopolu atomowego USA przez ZSRR oraz wprowadzenie na uzbrojenie Układu Warszawskiego międzykontynentalnych pocisków rakietowych skłoniło USA do zmiany strategii. W 1961 r. opracowano strategię elastycznego reagowania, która została przyjęta przez NATO w 1967 roku. Zakładała ona możliwość prowadzenia działań wojennych zarówno z wykorzystaniem broni jądrowej, jak i bez niej. W przypadku ataku państw UW przewidywano prowadzenie działań o charakterze konwencjonalnym, a w sytuacji ich niepowodzenia wykorzystanie taktycznej broni jądrowej na ograniczoną skalę. Strategiczna broń jądrowa miała być użyta dopiero po jej zastosowaniu przez ZSRR. Główną rolę w ewentualnym uderzeniu odegrać miał amerykański potencjał jądrowy, którego wykorzystanie określały plany operacyjne SIOP.

Zakończenie zimnej wojny przyniosło zmianę koncepcji strategicznej NATO. W 1991 r. została przyjęta nowa koncepcja strategiczna. Zakładała ona utrzymanie wystarczających sił konwencjonalnych i nuklearnych zdolnych do odstraszenia ewentualnych agresorów i prowadzenie działań zapobiegających ewentualnym konfliktom zbrojnym na świecie. Skoncentrowano się też na zagwarantowaniu bezpieczeństwa państw sojuszu w warunkach różnorodnych i wielokierunkowych zagrożeń międzynarodowych (konflikty etniczne i terytorialne, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i technologii uzbrojenia, przerwanie dostaw surowców strategicznych, terroryzm i sabotaż). W 1999 r. koncepcja ta uległa aktualizacji w oparciu o doświadczenia misji NATO w b. Jugosławii.

Nowa koncepcja strategiczna wprowadziła pojęcie „operacji spoza artykułu 5”, którymi są przede wszystkim „operacje reagowania kryzysowego”, czyli działania przy użyciu sił zbrojnych skierowane na usuwanie przyczyn sytuacji kryzysowych lub kryzysów zagrażających regionalnemu lub światowemu bezpieczeństwu oraz powodujących naruszenie praw człowieka. Podobnie jak w operacjach pokojowych, siły interweniujące powinny działać w sposób bezstronny – nie są bowiem stroną w konflikcie. W teorii problemu w ujęciu Sojuszu Północnoatlantyckiego, przez pojęcie operacji reagowania kryzysowego rozumiane są: *Sojusznicze, wielonarodowe i wielofunkcyjne działania militarne i niemilitarne, wychodzące w swych celach militarnych poza artykuł 5 Traktatu Waszyngtońskiego*.

Broń jądrowa stanowiła ważny element strategii sojuszu będąc istotną częścią realizacji założeń jego doktryny wojennej. Początkowo jedynym państwem NATO, które dysponowało tą bronią były Stany Zjednoczone. W chwili powstania sojuszu posiadały one 235 bomb jądrowych. W 1953 roku, do państw nuklearnych NATO dołączyła Wielka Brytania, a w 1964 r. Francja. Potencjał tych państw rósł stosunkowo wolno i ustabilizował się dopiero w połowie lat siedemdziesiątych XX w. na poziomie 350. i 250. ładunków.

Początkowo broń jądrowa stanowiła „miecz” sojuszu, który miał być użyty do odparcia ewentualnej agresji. Rolę „tarczy” spełniały siły konwencjonalne. W 1967 r., po przyjęciu przez NATO amerykańskiej doktryny elastycznego reagowania, siły jądrowe przejęły rolę „tarczy”, którą z czasem określano jako „parasol jądrowy”.

Do dyspozycji NATO wydzielono ponad 65% ładunków jądrowych USA, które rozlokowane były na terenie Europy oraz zainstalowane na okrętach podwodnych. Pod koniec lat siedemdziesiątych z posiadanych przez Amerykanów 24. tys. ładunków jądrowych do NATO wydzielono 15818 ładunków. Obejmowały one: 624 głowice na okrętach podwodnych, 660 ładunków przenoszonych przez strategiczne samoloty bombowe i 14534 ładunki operacyjne i taktyczne. Z tych ostatnich, na terenie RFN zmagazynowano ok. 10 tys. ładunków, z czego połowę stanowiły jądrowe pociski artyleryjskie. Około 2500 ładunków miały wykorzystać w razie wojny wojska RFN. Pozostałą część arsenału jądrowego NATO stanowił potencjał Wielkiej Brytanii obejmujący: 192. głowice pocisków balistycznych na okrętach podwodnych i 158 ładunków operacyjno-taktycznych oraz Francji posiadającej 250 ładunków jądrowych. W 2002 roku, państwa o potencjale nuklearnym NATO miały w swoich arsenałach 11041 ładunków jądrowych, w tym 2089 strategicznych.

Podstawowym aktem prawnym, będącym podstawą działania NATO jest podpisany 4. kwietnia 1949 roku w Waszyngtonie Traktat Północnoatlantycki, zwany też traktatem waszyngtońskim. Umowa jest w istocie bardzo prostym dokumentem złożonym z 14. artykułów określających najważniejsze zobowiązania sojuszników wobec siebie z osobna, jak i Sojuszu jako całości. Szczególnie ważny z punktu widzenia aspektu obronności jest art. 5, stanowiący że każdy atak zbrojny z zewnątrz zwrócony przeciwko jednemu lub kilku państwom członkowskim traktowany będzie jako atak przeciwko całej organizacji. Zawarta w tym artykule formuła *casus foederis* jest szczególnym rodzajem solidarności wojskowej między członkami Sojuszu. NATO jest organizacją stawiającą sobie za cel zbiorową ochronę swoich członków, jako podstawę zachowania pokoju i umocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego. Z prawnomiędzynarodowego punktu widzenia, NATO jest międzynarodową organizacją opartą na sojuszniczym systemie bezpieczeństwa. Zgodnie z Traktatem Waszyngtońskim, każde państwo członkowskie zobowiązuje się przyczyniać do rozwoju pokojowych i przyjaznych stosunków międzynarodowych oraz dbać o zachowanie bezpieczeństwa własnego oraz innych członków sojuszu i wzmacniać swoje siły zbrojne.

Głównym celem Sojuszu jest zagwarantowanie – środkami politycznymi i militarnymi – wolności i bezpieczeństwa wszystkim państwom członkowskim. Do osiągnięcia tego celu NATO wykonuje podstawowe zadania w zakresie bezpieczeństwa:

zapewnia fundament trwałego bezpieczeństwa w Europie, opartego na rozwoju instytucji demokratycznych i pokojowym rozwiązywaniu konfliktów;

zapewnia środki odstraszania i obrony przed jakąkolwiek formą ataku na terytorium każdego państwa członkowskiego;

rozwija bezpieczeństwo międzynarodowe poprzez stałą i aktywną współpracę ze wszystkimi państwami partnerskimi należącymi do programu *Partnerstwo dla pokoju* oraz Euroatlantyckiej Rady Partnerstwa;

wysyła swoje misje wojskowe do państw, na terytorium których toczy się konflikt zbrojny, celem zażegnania tego konfliktu.

W ramach ustaleń na konferencji NATO (Praga 2002), w 2003 r. zmianie uległa struktura ośrodków decyzyjnych sojuszu. Nowa struktura odchodzi od geograficznego podziału dowództw na rzecz podziału kompetencyjnego. Funkcje operacyjne zostały podzielone pomiędzy nowo powołane Dowództwo Sił Sojuszniczych NATO ds. Operacji (ACO) i Dowództwo Sił Sojuszniczych NATO ds. Transformacji (ACT).

Rada Północnoatlantycka (NAC, czyli Rada Ministerialna) – jedyny organ traktatowy NATO, Komitet Planowania Obronnego (DPC), Grupa Planowania Nuklearnego (NPG), Komitet Wojskowy NATO (MC), Dowództwo Sił Sojuszniczych NATO ds. Operacji (ACO), Dowództwo Sił Sojuszniczych NATO ds. Transformacji (ACT), Wysoki Komitet Planowania Centralnego na Sytuacje Nadzwyczajnych Zagrożeń (SCEPC), Zarząd planowania żeglugi oceanicznej (PBOS), Zarząd planowania europejskiego transportu śródlądowego (PBEIST), Komitet planowania lotnictwa cywilnego (CAPC), Komitet planowania ds. żywności i rolnictwa (FAPC), Komitet planowania przemysłowego (IPC), Komitet planowania ds. ropy naftowej (PPC), Wspólny komitet medyczny (JMC), Komitet planowania łączności cywilnej (CCPC), Komitet Ochrony Cywilnej (CPC)

Najwyższe stanowisko polityczne w Sojuszu, które zgodnie z przyjętą praktyką obsadzane jest przez cywilnych polityków europejskich.

1. Hastings Lionel Ismay (Wielka Brytania): 4. kwietnia 1952 r. – 16. maja 1957 r.,
2. Paul-Henri Spaak (Belgia): 16. maja 1957 r. – 21. kwietnia 1961 r.,
3. Dirk Stikker (Holandia): 21. kwietnia 1961 r. – 1. sierpnia 1964 r.,
4. Manlio Brosio (Włochy): 1. sierpnia 1964 r. – 1. października 1971 r.,
5. Joseph Luns (Holandia): 1. października 1971 r. – 25. czerwca 1984 r.,
6. Peter Carington (Wielka Brytania): 25. czerwca 1984 r. – 1. lipca 1988 r.,
7. Manfred Wörner (Niemcy): 1. lipca 1988 r. – 13. sierpnia 1994 r.,
8. Sergio Balanzino (Włochy): 13. sierpnia 1994 r. – 17. października 1994 r.,
9. Willy Claes (Belgia): 17. października 1994 r. – 20. października 1995 r.,
10. Sergio Balanzino (Włochy): 20. października 1995 r. – 5. grudnia 1995 r.,
11. Javier Solana (Hiszpania): 5. grudnia 1995 r. – 6. października 1999 r.,
12. George Robertson (Wielka Brytania): 14. października 1999 r. – 1. stycznia 2004 r.,
13. Jaap de Hoop Scheffer (Holandia): 1. stycznia 2004 r. – 1. sierpnia 2009 r.,
14. Anders Fogh Rasmussen (Dania): 1. sierpnia 2009 r. – 30. września 2014 r.,
15. Jens Stoltenberg (Norwegia): 1. października 2014 r. –

Naczelnicy Dowódcy Połączonych Sił Zbrojnych NATO to generałowie amerykańskich sił zbrojnych.

1. Generał Dwight D. Eisenhower US Army: 2. kwietnia 1951 r. – 30. maja 1952 r.
2. Generał Matthew B. Ridgway US Army: 30. maja 1952 r. – 11. lipca 1953 r.
3. Generał Alfred M. Gruenther US Army: 11. lipca 1953 r. – 20. listopada 1956 r.
4. Generał Lauris Norstad US Air Force: 20. listopada 1956 r. – 1. stycznia 1963 r.
5. Generał Lyman L. Lemnitzer US Army: 11. stycznia 1963 r. – 1. lipca 1969 r.
6. Generał Andrew J. Goodpaster US Army: 1. lipca 1969 r. – 15. grudnia 1974 r.
7. Generał Alexander M. Haig US Army: 15. grudnia 1974 r. – 29. czerwca 1979 r.
8. Generał Bernard W. Rogers US Army: 29. czerwca 1979 r. – 26. czerwca 1987 r.

9. General John R. Galvin US Army: 26. czerwca 1987 r. – 24. czerwca 1992 r.
10. General John M. Shalikashvili US Army: 24. czerwca 1992 r. – 22. października 1993 r.
11. General George A. Joulwan US Army: 22. października 1993 r. – 11. lipca 1997 r.
12. General Wesley K. Clark US Army: 11. lipca 1997 r. 3. maja 2000 r.
13. General Joseph W. Ralston US Air Force: 3. maja 2000 r. – 2003 r.
14. General James L. Jones US Marine Corps: 2003 r. – 2006 r.
15. General John Craddock US Army: 2006 r. – 2009 r.
16. Admiral James G. Stavridis US Navy: 2009 r. – maj 2013 r.
17. General Philip Breedlove US Air Force: maj 2013 r.

Operacje reagowania kryzysowego NATO.

Operacje powietrzne lotnictwa NATO: *Deny Flight* i *Deliberate Force* – wykonania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ o strefach zakazanych dla lotnictwa zwaśnionych stron wojny na terenie byłej Jugosławii, oraz ochrony konwojów z pomocą humanitarną, a także wsparcia powietrznego dla lądowych sił pokojowych Narodów Zjednoczonych UNPROFOR, prowadzone pomiędzy 12. kwietnia 1993 roku a 20. września 1995 roku. Misja pokojowa IFOR w Bośni i Hercegowinie, prowadzona od 20. grudnia 1995 r. do 20. grudnia 1996 r. Misja pokojowa SFOR w Bośni i Hercegowinie, prowadzona od 21. grudnia 1996 r. do 2. grudnia 2004 r. Kampania lotnicza przeciw Jugosławii od 24. marca do 10. czerwca 1999 r. Obecność Kosovo Force (KFOR) w Kosowie od 12. czerwca 1999 r. Zabezpieczenie Cieśniny Gibraltarskiej po 11. września 2001 r. w ramach operacji Active Endeavour. Obecność Międzynarodowych Sił Wspierających Bezpieczeństwo (ISAF) w Afganistanie od grudnia 2001 r. Wsparcie logistyczne Unii Afrykańskiej w Darfurze w 2005 r.

Ostatnie wydarzenia na Ukrainie i w Syrii skłaniają do refleksji nad bezpieczeństwem Polski, jako pełnoprawnego członka największego obecnie sojuszu polityczno-militarnego. Od czasów zimnej wojny Sojusz przeszedł daleko idącą ewolucję. Wyrazem dostosowania NATO do współczesnych zagrożeń występujących w strategicznym środowisku bezpieczeństwa było podejmowanie operacji reagowania kryzysowego. Niemniej należy pamiętać, iż zasadnicza rola NATO polega na kolektywnej obronie członków organizacji.

Fakt przynależności do zachodnich struktur bezpieczeństwa stanowi zasadniczy fundament bezpieczeństwa a narodowego Polski w XXI wieku. Organizacja Sojuszu Północnoatlantyckiego (NATO) jest organizacją zbiorowego bezpieczeństwa, której naczelną zasadą jest podjęcie wszelkich potrzebnych działań wobec państwa trzeciego, które podejmie atak na członka sojuszu, co wynika z art. 5 Traktatu Waszyngtońskiego. Prócz gwarancji dla naszego bezpieczeństwa, jako członkowie Sojuszu jesteśmy zobowiązani do udziału w przedsięwzięciach utrzymania bezpieczeństwa poza granicami Polski. Jedną z zalet uczestnictwa w NATO, często pomijaną przez wiele środowisk jest uczynienie z Niemiec naszego sojusznika, przynajmniej na czas trwania Sojuszu. Członkostwo w NATO stworzyło istotne gwarancje sojusznicze dla obrony terytorialnej kraju, czyli wzmocniło nasze bezpieczeństwo zewnętrze środkami polityczno-wojskowymi. Prócz wzmocnienia bezpieczeństwa w kontekście militarnym, przystąpienie Polski do NATO stworzyło polityczną osłonę do realizowanych w kraju reform ustrojowych, w tym dla budowania gospodarki rynkowej.

Choć Sojusz pozostaje zasadniczym filarem bezpieczeństwa narodowego Polski, to nie należy upatrywać w nim *ultima ratio* zapewnienia tego bezpieczeństwa. NATO napotyka jednak na wiele problemów w realizacji wspólnej polityki obronnej. Przykładem problemów Sojuszu były wydarzenia z 2003 roku, gdy Francja i Belgia zawetowały uruchomienie specjalnych procedur mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa Turcji na wypadek wojny w Iraku.

Niemcy odmówiły skorzystania z przysługującego im prawa zablokowania procesu, ale poparły weto. Nie był to jednak pierwszy taki przypadek. Kryzys Sojuszu uwiaryścił się również w obliczu sytuacji na Ukrainie. Nielegalne i haniebne zajęcie Krymu, a następnie działania wojsk rosyjskich na wschodzie Ukrainy nie wywołały zdecydowanej i potrzebnej reakcji Sojuszu. Prócz zadeklarowanej pomocy dla Ukrainy i uznaniu działań Rosji jako aktu agresji, szczyt w Newport nie przyniósł przełomu. Należy wyraźnie zaznaczyć, iż sojusze wzmacniają bezpieczeństwo państwa w przypadku, gdy do minimum zostają ograniczone czynniki generujące ryzyko.

O korzyściach płynących z uczestnictwa w sojuszach można mówić wówczas gdy:

państwo w wyniku zawarcia konkretnych sojuszy nie zostanie nadmiernie uzależnione (choćby przykład sojuszków Napoleona w XIX wieku, czy sojusze byłego ZSRR), zarówno na płaszczyźnie politycznej, militarnej, czy gospodarczej;

sojusznicy nie uwikłają państwa w niepotrzebny (tudzież nieopłacalny w kontekście interesów narodowych) konflikt;

państwo może być pewne dotrzymania zobowiązań sojuszniczych (zbyt pewność może okazać się dlań zgubą, czego Polska doświadczyła wielokrotnie);

sojusz okaże się dostatecznie trwały w kluczowym dla danego państwa momencie.

Efektywność (wartość) sojuszy obronnych jest trudna do skalkulowania, a wręcz niemożliwe jest jej wyrażenie liczbami. Przynależność państwa do sojuszy w zasadniczy sposób determinuje doktrynę bezpieczeństwa narodowego. Należy zadać sobie zatem pytanie o to, na ile strategiczne założenia w obszarze bezpieczeństwa państwa będą sojusznicze, a na ile narodowe.

Polska podejmując akcesję do NATO i Unii Europejskiej przyjęła na siebie obowiązki działania na rzecz solidarnego umacniania obu organizacji i ich adaptowania do ewoluującego środowiska międzynarodowego. Dla Polski, będącej członkiem NATO, najważniejsza obecnie jest ewolucja jego koncepcji strategicznej. Polsce jako większemu „konsumentowi” niż „producentowi” bezpieczeństwa zależy przede wszystkim na potwierdzeniu i wzmacnianiu kluczowego zobowiązania NATO do utrzymania zdolności do kolektywnej obrony terytorialnej (art. 5 Traktatu Północnoatlantyckiego).

Mniej istotne z punktu widzenia interesu narodowego Polski są zapisy dotyczące operacji wykraczających poza dyspozycje tego artykułu, obejmujące operacje reagowania kryzysowego

Wyzwania i zagrożenia militarne dla bezpieczeństwa Polski pochodzą głównie ze Wschodu. Stabilność Ukrainy ma zasadnicze znaczenie, a konflikt zbrojny z udziałem tego państwa jaki ma obecnie miejsce stanowi nie tylko poważne wyzwanie dla bezpieczeństwa Polski, lecz przede wszystkim dla wschodniej flanki całego Sojuszu, jako części granicy o znaczeniu strategicznym. Białoruś jest silnie uzależniona od Rosji, a obawy budzi jej niedemokratyczny charakter.

SZACUNKOWE DANE DOTYCZĄCE ROZMIARU SIŁ ZBROJNYCH NATO I ROSJI		
ROSJA		NATO
766 tysięcy żołnierzy		3,5 mln żołnierzy
2500 samolotów i śmigłowców		14 tys. samolotów i śmigłowców
250 okrętów		900 okrętów
8 tys. czołgów		14 tys. czołgów
15 tys. pojazdów opancerzonych		34 tys. pojazdów opancerzonych

Przybliżone zestawienie potencjałów NATO i Federacji Rosyjskiej.

Polska leży w centralnej części Europy, sytuując się zarazem w środkowej części jednego z czterech jego regionów geostrategicznych, zwanego Europą Środkową. Położenie centralne ma z natury rzeczy w strategii znaczenie kluczowe, a centralnemu położeniu Polski trudno zaprzeczyć. Leży ona w obszarze tradycyjnych (naturalnych) szlaków komunikacyjnych, w układzie równoleżnikowym Wschód-Zachód. Takie położenie naszego kraju, jego naturalne warunki geograficzne i znaczenie komunikacyjne powodują, iż znajduje się on na głównej osi strategicznej Europy co ma kluczowe znaczenie w strategii wojennej Sojuszu.

Tym samym w kontekście zagrożenia dla nienaruszalności granic Polski należy podkreślić, iż że Polska znajduje się na głównym kierunku strategicznym działań wojennych Sojuszu i Federacji Rosyjskiej.

Oczywiste jest, że nasze bezpieczeństwo w znacznym stopniu jest funkcją relacji NATO z Rosją i Ukrainą, co zresztą dobitnie pokazały ostatnie lata. Aktywny udział w kształtowaniu tych relacji, również z innymi państwami regionu (państwa Bałtyckie i V4) staje się poważnym wyzwaniem dla Polski. Geopolityczne i historyczne uwarunkowania wyznaczają Polsce rolę szczególnego partnera tych państw. Partnerstwo to powinno przejawiać się zwłaszcza w dziedzinie obronności i współpracy politycznej zmierzającej do kreowania pożądanego stanu bezpieczeństwa obszaru euroatlantyckiego.

Polska jest państwem granicznym NATO, co determinuje konieczność szczególnej ochrony i obrony jej terytorium. To właśnie na obszarach państw granicznych z natury rzeczy w pierwszej kolejności koncentrować się muszą wysiłki z zakresu kolektywnej obrony. Logiczne jest, że położenie geostrategiczne Polski powinno nam dawać priorytet we wspólnej obronie. Ogromne znaczenie ma fakt, że Polska nie jest granicznym państwem peryferyjnym, a leży na głównym kierunku strategicznym. Mając powyższe na uwadze, w koncepcjach obrony obszaru Europy Środkowej nasze państwo odgrywa rolę szczególną.

Wszelkie działania polityczne mające na celu wzmocnienie flanki wschodniej i utrzymywaniu zdolności sojuszu w zakresie jego tradycyjnej funkcji są jak najbardziej potrzebne i wskazane. Wedle raportu Sojuszu opublikowanego w czerwcu bieżącego roku, tylko pięć spośród 28. państw członkowskich spełni w tym roku swoje zobowiązania, głównie w obszarze finansowania sił zbrojnych. Jeśli na takie problemy napotyka się podczas względnie stabilnej sytuacji, to w sytuacji realnego konfliktu zbrojnego nigdy nie ma pewności, czy działania podjęte przez państwa NATO będą skuteczne i adekwatne. Działania poniżej progu wojny, będące cechą charakterystyczną współczesnych konfliktów, mogą stwarzać sytuacje trudne do konsensusu politycznego, godzące w spójność i solidarność sojuszniczą.

Rozpatrując bezpieczeństwo Polski nie można mieć zatem na uwadze jedynie wymiaru zewnętrznego tego bezpieczeństwa. Należy w pierwszej kolejności zadbać o własny potencjał odstraszania i obrony. Obowiązek taki wynika zresztą z podpisanego przez Polskę *Traktatu Północnoatlantyckiego* (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z 2000 r., nr 87, poz. 970.). Zgodnie z art. 3. przywołanego dokumentu, *dla skuteczniejszego osiągnięcia celów niniejszego traktatu, Strony, każda z osobna i wszystkie razem, poprzez stałą i skuteczną samopomoc i pomoc wzajemną, będą utrzymywały i rozwijały swoją indywidualną i zbiorową zdolność do odparcia zbrojnej napaści. Już starożytni zauważali, iż nie ma wątpliwszej i bardziej niestalej rzeczy niż blask potęgi nie opartej na rodzimych siłach.*

Dlatego też imperatywem strategicznym dla nowej władzy powinno być przede wszystkim wzmocnianie własnego potencjału, wspartego o gwarancje Sojuszu. Jako pozytywne i pożądane należy ocenić sygnały świadczące o tworzeniu koncepcji nowoczesnej obrony terytorialnej i dyslokacji sprzętu i żołnierzy na wschodnie rubieże. Konieczne jest również zwiększenie nasycenia wojsk operacyjnych nowoczesnym uzbrojeniem, sfinalizowanie programów modernizacyjnych i podjęcie kompleksowej reformy Narodowych Sił Rezerwowych.

Hasłem szczytu NATO w Warszawie będzie „solidarność”

Konferencja pod tytułem „*Odliczanie do NATO*” rozpoczęła cykl debat poprzedzających szczyt Sojuszu w Warszawie, dotyczących bezpieczeństwa Polski, Europy oraz przyszłości samego Sojuszu. Ambasadorowie reprezentujący przy NATO USA, Wielką Brytanię i Polskę, wzięli udział w konferencji zorganizowanej przez German Marshall Fund of the United States. Powiedzieli, że hasłem szczytu w Warszawie będzie solidarność krajów członkowskich. W pierwszym spotkaniu wzięli udział: ambasador Jacek Najder, stały przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej przy NATO, ambasador Douglas E. Lute, reprezentujący w NATO Stany Zjednoczone, ambasador Adam Thomson z Wielkiej Brytanii oraz dyrektor German Marshall Fund w Warszawie Michał Baranowski.

Zdaniem Baranowskiego, NATO musi stawić czoło jednej z najtrudniejszych sytuacji w swej historii, dotyczącej międzynarodowego bezpieczeństwa. Najważniejsze wyzwania płyną z południa, gdzie nasilają się konflikty w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie, oraz ze wschodu od coraz bardziej agresywnej Rosji. To wyzwanie Baranowski nazwał zagrożeniem egzystencjalnym.

Ambasador Najder powiedział, że celem nadchodzącego szczytu Sojuszu Północnoatlantyckiego jest znalezienie odpowiedzi na obecne kryzysy, a przede wszystkim ocena sytuacji oraz tego, jak dalece udało się wprowadzić w życie ustalenia szczytu NATO w Walii; był on bowiem pierwszą reakcją na rosyjską agresję na Ukrainie oraz serię kryzysów na południu. Szczyt w Warszawie musi być momentem podejmowania decyzji. Polski ambasador przypomniał, że niespełna dwa tygodnie wcześniej w Brukseli odbyło się dwudniowe spotkanie ministrów obrony NATO, podczas którego przyjęto podstawowy dokument kierunkowy dotyczący wysuniętej obecności Sojuszu na jego wschodniej flance.

Ambasador USA przedstawił obecną sytuację NATO oraz szczyt w Warszawie w kontekście historycznym. – *Powinniśmy patrzeć na to w perspektywie 66 lat od początku Sojuszu – mówił. – Z perspektywy USA widzimy NATO, które ma 66 lat, ale nie pozostało ono przez ten czas takie samo. Istniało pierwsze „NATO 1.0 od 1949 roku”, z lat zimnej wojny, „NATO 2.0”, które powstawało w latach 1989-1991, gdy wierzono, że Rosja może stać się partnerem Sojuszu, i NATO obecne; „to, co było prawdą na temat NATO 2.0, nie jest już prawdą na temat obecnego NATO, które nazwijmy fazą 3.0”. Istnieje pewne continuum, które łączy poprzednie fazy z fazą obecną, ale są też pewne „aspekty fundamentalne”, które zmieniły się po (szczyście w) Walii. – Wierzę, że szczyt w Warszawie będzie momentem oczywistego przejścia do następnej fazy. Dlaczego tak mówię? Bo teraz, w roku 2016 jest rzeczą ewidentną, że NATO, takie jakie było przez ostatnie 25 lat, przestało być aktualne. Przede wszystkim zaś Rosja nie jest strategicznym partnerem, jakiego sobie wyobrażaliśmy”.* Dodał, że ważne jest to, by patrząc z perspektywy czasu na szczyt NATO 2016, za 5-10 lat, można było wyraźnie dostrzec, że nastąpiło wtedy przejście do kolejnej fazy Sojuszu, zaadaptowanego do nowych wyzwań.

Ambasador Wielkiej Brytanii powiedział, że jest przekonany, iż szczyt NATO w Warszawie okaże się sukcesem, ponieważ *„już teraz jesteśmy przekonani, że wprowadzamy w życie to, co Sojusz obiecał zrobić w Walii”.* Zdaniem Thomsona szczyt lipcowy będzie udany również dlatego, że już w lutym, podczas spotkania ministrów obrony NATO w Brukseli, ustalono ramowe założenia dotyczące strategii odstraszenia w XXI wieku. – *Wierzę, że w ciągu następnych czterech miesięcy opracujemy szczegóły tego, jak stworzyć program odstraszenia i obrony mający 360 stopni i nakierowany też na zagrożenia płynące zarówno ze wschodu, jak i południa.*

Na szczycie NATO w Newport, który odbył się we wrześniu 2014 roku, przyjęto Plan Działań na rzecz Gotowości (Readiness Action Plan – RAP), jako odpowiedź na agresję Rosji na Ukrainę oraz zagrożenia związane z niestabilną sytuacją w krajach Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej. Kraje Sojuszu uzgodniły też, że będą zwiększać wydatki na cele obronne, aby w ciągu dekady osiągnąć pułap co najmniej 2 proc. PKB. Ponadto ustalono, że NATO będzie utrzymywać ciągłą obecność i działalność w powietrzu, na ziemi i na morzu we wschodniej części Sojuszu w oparciu o siły rotacyjne.

Szczyt liderów Unii Europejskiej i USA odbędzie się w Warszawie

Przed albo tuż po spotkaniu przywódców NATO w Polsce odbędzie się także inne ważne spotkanie. Dyskutować ze sobą będą liderzy Unii Europejskiej oraz USA.

Decyzja o tym zapadła podczas niedawnego spotkania Tusk-Obama.

Wiadomo, że spotkanie to będzie miało charakter odrębny od szczytu NATO. Przewodniczący Rady Europejskiej i prezydent USA rozmawiali w trakcie spotkania grupy G7. Decyzja o zorganizowaniu tego szczytu właśnie w Warszawie zapadła w jego kuluarach. W szczycie grupy G7 na japońskim półwyspie Shima brali udział przywódcy USA, Japonii, Francji, Niemiec, Włoch i Kanady, a także szefowie Rady Europejskiej Donald Tusk i Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker. Zebrani w Japonii liderzy rozmawiali m.in. na temat zagrożeń związanych z terroryzmem, bezpieczeństwem cybernetycznym, a także morskim, szczególnie w kontekście wydarzeń na Morzu Południowochińskim, które jest areną sporu między Chinami a Japonią i innymi państwami regionu. W szczycie liderzy UE – prezydent USA, obok Donalda Tuska weźmie też udział szef Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker. Przedmiotem rozmów ma być współpraca polityczna i gospodarcza oraz sprawy związane z bezpieczeństwem.

W oświadczeniu wydanym przez Biały Dom czytamy, że Barack Obama w dniach 7.-9. lipca będzie przebywał w Warszawie. Będzie to jego piąty i ostatni szczyt NATO, w którym weźmie udział. Wiadomo już, że prezydent USA spotka się m.in. w cztery oczy z Andrzejem Dudą. Biuro prasowe potwierdza też, że w naszej stolicy dojdzie do spotkania z liderami Unii Europejskiej. Po wizycie w Polsce, Obama pojedzie do Hiszpanii. Wizyta w tym kraju zaplanowana jest od 9. do 11. lipca.

Szczyt NATO, pod przewodnictwem sekretarza generalnego sojuszu Jensa Stoltenberga, odbędzie się w dniach 8.-9. lipca w Warszawie. Wezmą w nim udział przywódcy państw i rządów 28. krajów członkowskich oraz państw partnerskich. Przewidywane tematy szczytu to odpowiedź na zagrożenia ze Wschodu i Południa, w tym decyzje dotyczące zwiększenia obecności wojskowej na wschodnich obrzeżach sojuszu, a także dalsze rozszerzanie NATO. W lutym ministrowie obrony NATO postanowili zwiększyć wojskową obecność na wschodniej flance NATO, w tym w Polsce; wojskowi zaproponowali rozmieszczenie kilku batalionów w krajach regionu. W ubiegłym tygodniu MON poinformowało, że Polska wyśle do państw bałtyckich kompanię zmechanizowaną.

Anakonda 2016: manewry NATO

Ponad 31 tysięcy żołnierzy z 23. krajów NATO i sojuszników od 7. czerwca uczestniczyło w największej operacji wojskowej w Polsce. W ćwiczeniach Anakonda 2016 roku brały udział oddziały lądowe, powietrzne i morskie.

„Polacy są partnerami, z którymi można wykonać każde zadanie”

7. czerwca. Uroczyste otwarcie ćwiczenia w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie

2 tysiące spadochroniarzy z Polski, USA i Wielkiej Brytanii przeprowadziło operację powietrzno-desantową w okolicach Torunia.

W Chełmnie wielonarodowy batalion inżynieryjny wybudował 350. metrową przeprawę na rzece Wisła, którą pokonało ponad 300 pojazdów w drodze do krajów bałtyckich. Na wodach Bałtyku Południowego korweta ZOP wraz z okrętami: hydrograficznym, rozpoznania radiolokacyjnego oraz podwodnym, prowadziła morską operację obronną.

Wyjście okrętów w morze

9. czerwca odbyły się ćwiczenia pododdziałów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej połączone ze strzelaniami na poligonie w Ustce.

Polacy i Amerykanie odpalili rakiety w Ustce

Strzelanie rakietami ziemia powietrze

10. czerwca. Pod osłoną ciemności polskie i amerykańscy wojska aeromobilne przeprowadziły szturm z wykorzystaniem śmigłowców.

Pododdziały wojsk chemicznych oraz medycznych ćwiczyły przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z użyciem broni masowego rażenia oraz prowadziły ewakuację. Brytyjski batalion wykonał marsz, pokonując przeprawę zbudowaną na Odrze w Białej Górze.

Medycy, chemicy i saperzy w akcji

Saperzy na Odrze

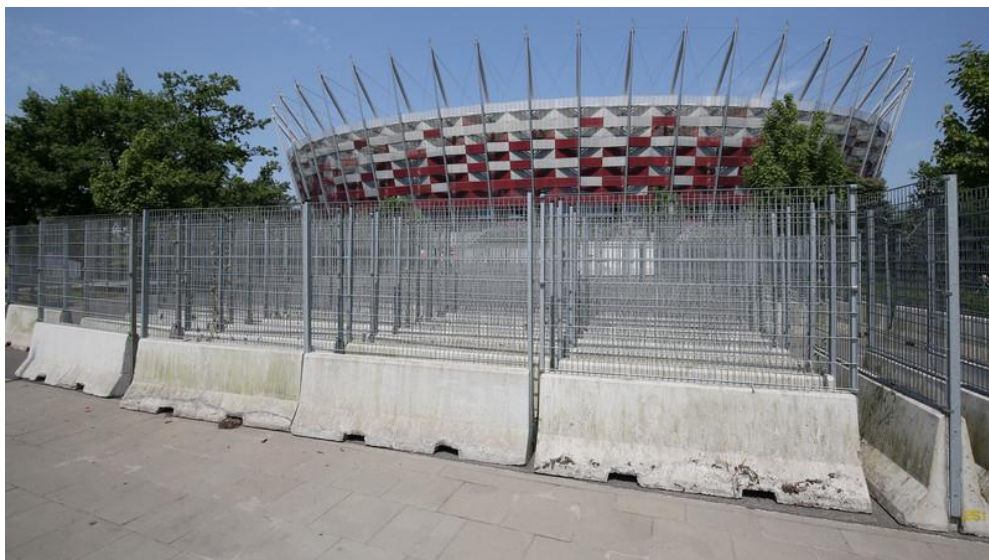
Ćwiczenia wojsk medycznych

Antoni Macierewicz: Polacy czekali na tę chwilę przez 70 lat

Zakończyły się największe w historii ćwiczenia Anakonda 2016. Podczas ceremonii zakończenia głos zabrał Antoni Macierewicz, który zapewnił, że „*Sojusz Północnoatlantycki nie pozwoli nikomu naruszyć polskich granic. Już za trzy tygodnie podczas szczytu NATO będziemy mogli poinformować cały świat, że żołnierze NATO i USA będą obecni we wschodniej flance NATO*”.

Barierki wokół stadionu PGE Narodowy w Warszawie

Zgodnie z zapowiedziami wiceszefa Głównego Sztabu Policji KGP insp. Dariusz Dymińskiego, wokół Stadionu PGE Narodowego stanie płot o długości trzech kilometrów i wysokości 2,5 metra. Będzie to tzw. strefa zero – wszystkie osoby i samochody, które będą tam wchodzić i wjeżdżać, zostaną sprawdzone. Na razie stadion został ogrodzony metalowymi barierami.

To ogrodzenie powstanie po pierwsze po to, by na powstałym przedpolu w sposób bezpieczny sprawdzać osoby i pojazdy, ale będzie też zabezpieczeniem przed możliwymi – tego nie możemy wykluczyć – atakami osób, które chciałyby zakłócić bezpieczeństwo szczytu. Płot ustawiony wokół stadionu wygrodzi strefę szerszą niż istniejące ogrodzenie. Będzie to tzw. strefa zero – wszystkie osoby i samochody, które będą tam wchodzić i wjeżdżać, zostaną sprawdzone. BOR wystąpiło też o wprowadzenie strefy zakazu lotów nad Stadionem Narodowym. W gotowości będą policjanci antyterroryści. Od 3. lipca zacznie działać sztab w Komendzie Stołecznej Policji, który będzie kierował zabezpieczeniem szczytu NATO. W trakcie tego wydarzenia, pod specjalną ochroną znajdzie się nie tylko miejsce obrad – Stadion PGE Narodowy, ale też m.in. hotele, w których zamieszkają ViP-y i trasy przejazdów. Sztab w KSP działać będzie przez całą dobę – do zakończenia działań związanych z zabezpieczeniem

2. Lipca, uruchomione zostanie Policyjne Centrum Dowodzenia w Legionowie. Pracować w nim będą przedstawiciele nie tylko wszystkich formacji podległych MSWiA – Policji, SG, BOR i PSP, ale też m.in. ABW i Dowództwa Operacyjnego Sił Zbrojnych oraz zaproszeni eksperci Interpolu. Ich zadaniem będzie koordynowanie i integrowanie działań służb nie tylko podczas szczytu NATO, ale też w trakcie m.in. Światowych Dni Młodzieży. W sumie w operacji zabezpieczenia szczytu NATO weźmie udział ok. 6 tys. policjantów – nie tylko z Warszawy, ale też z innych województw. Pod specjalną ochroną znajdzie się nie tylko miejsce obrad – Stadion PGE Narodowy, ale też hotele, w których będą mieszkać ViP-y, restauracje, w których zaplanowano spotkania oraz trasy przejazdów. Od czwartego lipca przywrócona zostanie też tymczasowa kontrola na wewnętrznej granicy Schengen z Czechami, Niemcami, Litwą i Słowacją, a także w portach i na lotniskach.

Podczas szczytu NATO pod specjalnym nadzorem policjantów, ale też m.in. BOR i Żandarmerii Wojskowej, będzie kilka tysięcy osób – najważniejsze osoby z NATO i przedstawiciele państw Sojuszu.

Na szczycie NATO zapadnie decyzja o wysłaniu czterech batalionów bojowych do Polski, na Litwę, Łotwę i do Estonii.

Potwierdził to w Brukseli sekretarz generalny

Trwają starania o zwołanie Rady NATO-Rosja zaraz po warszawskim szczycie Sojuszu – poinformował na konferencji prasowej Stoltenberg. Według niego tematem ewentualnego posiedzenia Rady NATO-Rosja na szczepku ambasadorów będzie przejrzystość działań i ograniczenie ryzyka. Stoltenberg podkreślił na konferencji prasowej, że Rada NATO-Rosja ma ważną rolę do odegrania zwłaszcza w czasie napięć. Początkowo Sojusz starał się o zwołanie Rady NATO-Rosja jeszcze przed warszawskim szczytem, nie udało się jednak uzgodnić terminu spotkania. Szczyt NATO, pod przewodnictwem sekretarza generalnego Sojuszu odbędzie się w dniach 8.-9. lipca. Warszawę odwiedzi 18. prezydentów, 21. szefów rządów, 41. ministrów spraw zagranicznych, 39. ministrów obrony. Delegacja polska będzie liczyć 42. osoby. Obrady odbędą się na Stadionie PGE Narodowym, w hali wzniesionej na płycie boiska. W środku budowli znajdują się sale obrad oraz pokoje dla poszczególnych delegacji, m.in. gabinet amerykańskiego prezydenta stanowiący kopię Gabinetu Ovalnego.

Zgodnie z programem uzgodnionym z kwaterą główną NATO, już w czwartek prezydent Duda spotka się z delegacją Sojuszu. W piątek przed szczytem odbędzie się międzynarodowa konferencja z udziałem m.in. sekretarza generalnego NATO Jensa Stoltenberga i b. sekretarz stanu USA Madeleine Albright. O godz. 15.30 zaplanowane jest pierwsze spotkanie szefów państw i rządów, którzy po ceremonii otwarcia wezmą udział w roboczej sesji; następnie szefowie dyplomacji rozmawiać będą z delegacją Gruzji. W sobotę, drugi dzień szczytu otworzy o godz. 9 sesja na temat Afganistanu na poziomie głów państw i szefów rządów. Wcześniej premier Szydło będzie gościł na spotkaniu ministrów spraw zagranicznych państw Grupy Wyszehradzkiej. W sesji popołudniowej uczestniczyć będą także szefowie instytucji unijnych: przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk i przewodniczący Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker.

O godz. 15.00 odbędzie się sesja poświęcona sytuacji na Ukrainie. Zakończenie obrad przewidziano na godz. 17.00. Wnioski o akredytację złożyło ok. 2. tys. dziennikarzy. Łącznie na potrzeby szczytu zarezerwowano 4100 pokoi hotelowych. W związku z organizacją szczytu w Warszawie, polskie placówki na całym świecie przygotowały łącznie ponad 100 wydarzeń towarzyszących.

Trwają przygotowania do szczytu NATO

Dron bojowy, ogrodzenie wokół Stadionu Narodowego, schowane doniczki z kwiatami, a także śmietniki, zamykane ulice na czas przejazdu VIP-ów – to wszystko ze względów bezpieczeństwa podczas szczytu NATO. Dyrektor biura bezpieczeństwa miasta Ewa Gawor powiedziała, że na ulicach, szczególnie w centrum i w okolicach stadionu, będą dodatkowe służby zabezpieczające teren. Przypomniała, że przygotowania do szczytu trwają od wielu miesięcy. W jego zabezpieczenie zaangażowane są wszystkie służby mundurowe, a ich działania są skoordynowane.

Przyznała, że wydarzenie spowoduje utrudnienia dla mieszkańców stolicy. Jest jednak przekonana, że będą oni dumni, że szczyt NATO odbywa się właśnie w Warszawie.

Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich Łukasz Puchalski zapowiedział, że w dniach 6.-9. lipca z miejskiego krajobrazu znikną niektóre elementy małej architektury. Czasowo zlikwidowanych zostanie między innymi kilkanaście stacji roweru publicznego. Natomiast od godziny 22:00 6. lipca zostanie wprowadzony zakaz zatrzymywania się i postoju w całym ciągu dojazdu do lotniska. Mieszkańcy powinni zwracać uwagę na znaki drogowe. Przed szczytem NATO pojawi się kilkadziesiąt dodatkowych znaków, informujących o zakazie parkowania. Jeżeli zostawimy tam samochód, to zostanie on odholowany na koszt właściciela

Politechnika Warszawska a NATO.

	POLITECHNIKA WARSZAWSKA REKTOR
	Plac Politechniki 1, 00-661 Warszawa
	tel.: 22 628 59 85, 22 234 72 20, fax 22 234 72 04, e-mail: jmr@rekt.pw.edu.pl
BR - 410-4/292/11C	
	Warszawa, 28 czerwca 2016 r.
	Kierownicy jednostek organizacyjnych PW
W związku ze spodziewanymi utrudnieniami w działalności Uczelni wynikającymi z odbywającego się w Warszawie w dniach 7-9 lipca br. Szczytu NATO przesyłam w załączeniu informację na ten temat. Wynika z niej, że Uczelnia nie będzie bezpośrednio dotknięta spodziewanymi trudnościami, ale na jej działalność mogą wpływać pośrednio utrudnienia komunikacyjne w Warszawie. Dlatego zaleca się, aby w okresie 7-9 lipca br. ograniczyć prace do niezbędnych, a wobec osób nieobecnych usprawiedliwionych lub spóźniających się postępować ze zrozumiałą w tych okolicznościach wyrozumiałością.	
Z poważaniem,	
	
prof. dr hab. inż. Jan Szmidt	

– „Spotkanie prezydenta Obamy z prezydentem Dudą będzie się koncentrować na stosunkach dwustronnych między USA a Polską, na ważnych inwestycjach, które obie strony poczyniły w tych stosunkach, oraz na innych problemach, włącznie z naszą troską w sprawie toczącego się w Polsce sporu na temat Trybunału Konstytucyjnego” – powiedział Charles Kupchan, dyrektor ds. Europy w Radzie Bezpieczeństwa Narodowego USA. Najbliżsi doradcy prezydenta USA zapowiedzieli też, że szczyt NATO w Warszawie będzie bezpośrednią kontynuacją szczytu Sojuszu w Walii.

– Po raz pierwszy w historii NATO mamy 13-tysięczne siły, stacjonujące obecnie w Hiszpanii, które gotowe są do przemieszczenia gdziekolwiek na terytorium Sojuszu w ciągu zaledwie kilku dni. Siły natychmiastowego reagowania NATO (VJTF), zwane szpicą, zostały powołane w 2015 r. na mocy decyzji szczytu w Walii, w obliczu agresji Rosji na wschodniej Ukrainie.

Na szczycie w Warszawie zatwierdzi się – utworzenie czterech międzynarodowych batalionów sojuszu do rotacyjnego rozmieszczenia w Estonii, na Litwie, Łotwie i w Polsce. Będą nimi dowodzić dowódcy z USA, Wielkiej Brytanii, Niemiec i Kanady. – Uzupełnieniem tej obecności wojskowej będzie, na mocy decyzji podjętej przez prezydenta w tym roku, wzmocnienie amerykańskich wojsk w Europie. Z początkiem przyszłego roku będziemy mieli brygadę wojsk pancernych stacjonującą w USA, ale wysyłaną do Europy co dziewięć miesięcy, na zasadzie rotacji.

Doradcy Obamy przyznali, że trend w kierunku redukcji budżetów wojskowych w NATO został po szczycie w Walii powstrzymany, ale zaznaczyli, że w oczach Ameryki jej sojusznicy wciąż za mało łożą na wspólną obronę. Prezydent jest zdecydowany naciskać na to do końca swojej kadencji.

Tematem szczytu w Warszawie – jak poinformowali Lute, Kupchan i doradca prezydenta ds. łączności strategicznej Ben Rhodes – będą również plany pomocy NATO dla Unii Europejskiej w sprawie fali uchodźców napływających do Europy w wyniku wojen domowych w Libii, Syrii i innych krajach Bliskiego Wschodu. – W ostatnich dwóch latach, z powodu kryzysu z ISIS i kryzysem z uchodźcami, prezydentowi bardzo zależy, żeby bardziej zaangażować się na obszarach leżących na południe od terytorium państw NATO - powiedział Kupchan.

W pierwszym dniu szczytu w Warszawie, Obama odbędzie kilka spotkań bilateralnych, m.in. z sekretarzem generalnym NATO Jensem Stoltenbergiem, przewodniczącym Rady Europejskiej Donaldem Tuskiem i prezydentem RP Andrzejem Dudą.

Stopień alarmowy w związku ze szczytem NATO

Premier Szydło podpisała zarządzenie ws. wprowadzenia stopnia alarmowego ALFA w związku ze szczytem NATO – poinformował rzecznik rządu Bochenek. Pierwszy stopień alarmowy będzie obowiązywał tylko na terenie stolicy.

Premier podpisała w środę zarządzenie w sprawie wprowadzenia stopnia alarmowego „ALFA” od północy 7. lipca do godziny 23.59 10. lipca, czyli na czas trwania szczytu NATO. Ma to charakter ogólnego ostrzeżenia. Po wprowadzeniu pierwszego stopnia alarmowego, organy administracji publicznej będą zobligowane do prowadzenia wzmożonej kontroli miejsc użyteczności publicznej i dużych skupisk ludności. Będą musiały na bieżąco przekazywać informacje odpowiednim służbom w przypadku znalezienia podejrzanych pakunków, samochodów, czy o podejrzenie zachowujących się osobach.

Organy administracji będą też zobligowane, żeby sprawdzić swoje instalacje alarmowe i przepustowość dróg ewakuacyjnych i dokonać przeglądu procedur związanych z wprowadzeniem wyższych stopni alarmowych.

Ustawa o działaniach antyterrorystycznych zakłada, że w przypadku wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub zagrożenia takim zdarzeniem można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych: ALFA, BRAVO, CHARLIE i DELTA. Najwyższy czwarty stopień, DELTA, może być wprowadzany, gdy dojdzie do zdarzenia terrorystycznego lub informacje będą wskazywać na zaawansowaną fazę przygotowań do takiego zdarzenia w Polsce albo wobec Polaków lub naszych instytucji za granicą. Stopień alarmowy wprowadza premier lub – w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister spraw wewnętrznych, informując premiera.

Przy trzecim lub czwartym stopniu zagrożenia, szef MSWiA może sam albo na wniosek szefa ABW lub szefa policji, zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń publicznych lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego.

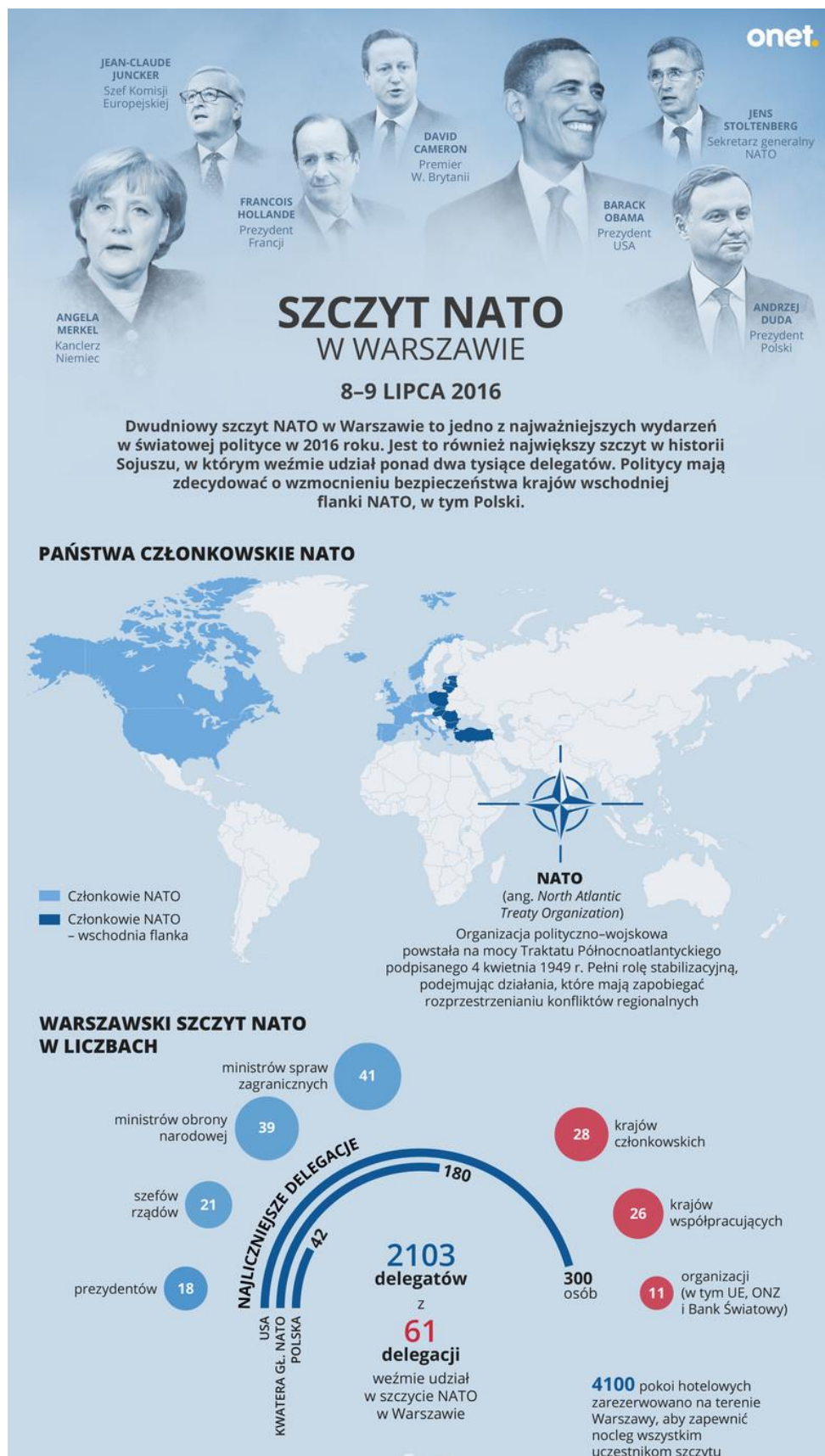
Trzeci i czwarty stopień można wprowadzić w przypadku zdarzeń terrorystycznych godzących w bezpieczeństwo Polski lub innego państwa, ale stwarzającego zagrożenie dla nas oraz w przypadku zdarzenia terrorystycznego godzącego w bezpieczeństwo i porządek publiczny. Przy trzecim i czwartym stopniu można skorzystać też z pomocy wojska do przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym. Decyzję o użyciu sił zbrojnych ma podejmować szef MON na wniosek szefa MSWiA, a prezydent może je uchylić lub zmienić.

Jednym z miejsc spotkań szefów delegacji szczytu NATO będzie Pałac Prezydencki.

Pałac Prezydencki był wielokrotnie przebudowywany i modernizowany. Swoją obecną formę uzyskał dopiero w okresie Królestwa Kongresowego. Podczas prezydentury Bronisława Komorowskiego, Pałac Prezydencki nie był miejscem zamieszkania prezydenta. Rola ta została przywrócona pałacowi po objęciu urzędu prezydenta przez Andrzeja Dudę w sierpniu 2015 r. W Pałacu Prezydenckim głowa państwa przyjmuje oficjalnych gości. Ich powitania odbywają się – zgodnie z protokołem dyplomatycznym – na dziedzińcu pałacu w obecności Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego. W Sali Kolumnowej – prezydent nominuje członków rządu, mianuje na stopnie generalskie, nadaje tytuły profesorskie, wręcza akty powołania sędziom, nadaje odznaczenia i orderzy oraz przyjmuje listy uwierzytelniające od ambasadorów akredytowanych w Polsce. Tu podpisywane są ważne dokumenty, na przykład w 1997 roku konstytucja, a w 2009 roku akt ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego. Podczas szczytu NATO głównym miejscem obrad będzie Stadion Narodowy, a Pałac Prezydencki – miejscem spotkań szefów delegacji.

Ponad 2100. delegatów, w tym 18. prezydentów, 21. szefów rządów oraz 80. ministrów. To jedno z najważniejszych w historii Sojuszu spotkań krajów członkowskich.

Sojusz militarny opiera się na jasno sprecyzowanym łańcuchu dowodzenia, którego brakuje Unii Europejskiej.

Stoltenberg – sekretarz generalny NATO

W Brukseli, w cieniu porozumienia z NATO mającego wzmocnić zdolność militarną Europy, rozgrywa się urzędnicza walka o to, kto będzie kierował unijną polityką zagraniczną. Podpisanie dokumentu, zaplanowane na piątek, to ważny krok na drodze do zacieśniania współpracy między Unią i Sojuszem Północnoatlantyckim. Porozumienie połączy siłę militarną NATO z pieniędzmi UE i ambicjami zwalczania zagrożeń – od terroryzmu po cyberbezpieczeństwo – na kontynencie europejskim.

Unijni liderzy mogą uznać „Wspólną deklarację o zasadach współpracy NATO- Unia Europejska” za prawdziwy triumf bloku, tak potrzebny w czasach kryzysu. Lecz nawet świętując wielki sukces zaledwie dwa tygodnie po szokującej decyzji Brytyjczyków o wystąpieniu z Unii, wszyscy będą zastanawiać się kto tu rządzi i kto jest dla kogo równoprawnym partnerem w łańcuchu dowodzenia Sojuszu.

Ten obowiązek – spoczywa na Radzie Europejskiej i Komisji Europejskiej. W skomplikowanej geometrii władzy w UE, te dwie organizacje reprezentuje troje kluczowych graczy na scenie unijnej polityki zagranicznej, którzy uważają się za autorów porozumienia: przewodniczący Rady Donald Tusk, przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker i wysoki przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federica Mogherini.

Mogherini, która jest wiceprzewodniczącą Komisji i przewodniczy spotkaniom unijnych ministrów spraw zagranicznych w Radzie, dołączy do przywódców UE i sekretarza generalnego NATO, Stoltenberga,. Wspólną deklarację podpiszą Stoltenberg, Tusk i Juncker.. Tusk i Juncker będą reprezentować Unię podczas spotkania w piątek rano z prezydentem USA Barackiem Obamą. Mogherini dołączy do nich później, by w piątek i sobotę uczestniczyć w szczycie NATO. Unia liczy, że skorzysta na zwiększeniu budżetu na obronność. NATO powinno wezwać Europejczyków do zintensyfikowania wysiłków mających na celu wzmocnienie obronności Europy.

08.07

Barack Obama w Polsce

Air Force One wylądował na warszawskim lotnisku po północy. Zanim rozpocznie się szczyt, rano odbędzie się konferencja ekspertów, którą otworzą Andrzej Duda i Jens Stoltenberg

Kolumna z prezydencką limuzyną przejechała do hotelu Marriott, gdzie Obama będzie mieszkał, tak jak podczas dwóch poprzednich wizyt. Na płycie warszawskiego lotniska, amerykańskiego prezydenta przywitali prezydencki minister Krzysztof Szczerski i amerykański ambasador Paul Jones. Wraz z Obamą do Polski przylecieli amerykańscy dziennikarze. Kilka godzin wcześniej – w czwartek ok. godz. 20.00 – do Warszawy przyleciał sekretarz stanu USA John Kerry.

Pod specjalną ochroną jest hotel Marriott. Ulice wokół budynku zostały zamknięte dla ruchu, nie można na nich parkować samochodów. Marriott dodatkowo otoczony został policyjnymi barierkami. Już na kilka godzin przed przyjazdem Obamy w pobliżu hotelu jak i na trasach dojazdowych widać było policjantów i policyjne patrole.

Kontrolowane są wszystkie osoby, które chciałyby wejść do budynku. Policja dokładnie sprawdziła wszystkie miejsca, w którym można ukryć ładunek wybuchowy. Zabezpieczone zostały znajdujące się w pobliżu włązy do studzienek kanalizacyjnych, usunięto też kosze na śmieci. Choć nikt takich informacji nie potwierdza, zapewne tak jak podczas poprzednich wizyt Obamy, tak i teraz na dachu hotelu rozmieszczeni zostali policyjni snajperzy. Wybór hotelu ma związek m.in. z tym, że jest to sieć amerykańska, z określonymi procedurami bezpieczeństwa. W hotelu znajduje się apartament prezydencki, istnieje również możliwość odcięcia ostatnich pięter tak, by miejsce pobytu Obamy było odizolowane.

Centrum prasowe

na Stadionie Narodowym

**„Decyzje, które podejmiemy, będą miały wpływ na nasze
bezpieczeństwo przez wiele lat”**

7.04 Rozpoczynający się dzisiaj szczyt jest wydarzeniem bezprecedensowym, o randze najwyższej spośród dotychczas organizowanych w Polsce spotkań na szczeblu międzynarodowym. Agenda szczytu będzie dotyczyła implementacji postanowień poprzedniego spotkania liderów państw Sojuszu w Newport w Walii, jak i uzgodnień dotyczących obrony i odstraszania na wschodniej flance NATO.

7.10 W nocy do Polski przyleciał prezydent USA Barack Obama. Po przylocie do Polski prezydent USA wygłosił krótkie oświadczenie na temat zabitych Afroamerykanów w Luizjanie i Minnesocie. – Jako Amerykanie wszyscy powinniśmy czuć się zaniepokojeni, ponieważ to nie są odosobnione przypadki – mówił o tragedii.

8.10 Utrudnienia w stolicy trwają od środy wieczorem. W nocy służby zamknęły teren na około Stadionu Narodowego. Na pobliskiej stacji metra, nie zatrzymują się pociągi.

9.15 Od godziny 9.00 prezydent Duda i Sekretarz Generalny NATO Jens Stoltenberg biorą udział w konferencji eksperckiej Warsaw Summit Expert's Forum „NATO in defence of peace: 2016 and beyond” poprzedzającej sam szczyt NATO.

9.18 – *Bezpieczeństwo nie jest towarem, jest wartością i jest niepodzielne. Każdy zasługuje na nie w tym samym stopniu: każde państwo i każde ze społeczeństw. Zapewnienie równoległego poczucia bezpieczeństwa jest naszym wielkim wspólnym zadaniem, które musimy realizować na szczycie* – mówił Andrzej Duda. Podkreślił też zadowolenie z postępów w procesie przystąpienia Czarnogóry do NATO. – *Jest to kolejny krok stabilizujący sytuację w rejonie Bałkanów.*

Odpowiadając na pytania osób zebranych na forum eksperckim, prezydent Duda skomentował możliwe skutki Brexitu dla NATO. Jak mówił polityk, nawet jeśli Wielka Brytania faktycznie wyjdzie z UE, to prawdopodobnie będzie chciała zacieśniać stosunki z Unią i nie będzie to osłabienie dla Sojuszu.

9.36 Po prezydencie przemawiał sekretarz generalny NATO – Soltenberg. – *Sojusz nie szuka konfrontacji. Nie chcemy nowej zimnej wojny. Chcemy, aby nasze zamierzenia były jasne: chcemy zredukować ryzyko – mówił. Jak dodał, w wyniku działań, jasne stanie się, że atak na jednego sojusznika spotka się z odpowiedzią innych państw.*

Szukamy konstruktywnego dialogu z Rosją, chcemy jasno wyrazić naszej intencje. Chcemy rozproszyć nieporozumienia i obniżyć ryzyko incydentów wojskowych, które mogą się wymknąć poza kontrolę.

10.00 Zakończyło się forum ekspertów.

10.07 Trwa spotkanie delegacji USA z przedstawicielami Unii Europejskiej. W spotkaniu udział biorą m.in. przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk, przewodniczący Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker, prezydent USA Barack Obama i wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federica Mogherini.

10.10 Centrum stolicy zamknięte i puste.

Szczyt NATO zafundował nam w centrum niecodzienne widoki.

10.20 Rozpoczęło się spotkanie prezydenta Dudy z prezydentem Afganistanu Ashrafem Ghani.

Spotkanie z Prezydentem Afganistanu Ashrafem Ghani

Prezydent Afganistanu podziękował za zaangażowanie polskich żołnierzy w budowę pokoju w jego kraju.

10.46 Podczas konferencji prasowej przed Stadionem Narodowym sekretarz generalny NATO podkreślił, że podczas dwudniowego spotkania zapadną decyzje, które wzmocnią obronę Sojuszu. Ważnym elementem wspólnej polityki Europy i Ameryki Północnej, jest współpraca w obronie państw NATO przed każdym rodzajem zagrożenia. Wzmacniamy obecność wojskową w Polsce i krajach bałtyckich w reakcji na działania Rosji i nielegalną aneksję Krymu.

11.19 W hotelu Marriott rozpoczęła się konferencja prasowa z udziałem prezydenta Baracka Obamy, przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska i przewodniczącego Komisji Europejskiej Jean-Claude Junckera. Jako pierwszy przemawiał Barack Obama. Prezydent rozpoczął od odniesienia się do tragicznych wydarzeń z Dallas, gdzie snajper strzelał do policjantów pilnujących porządku podczas demonstracji. – *Wiem, że doszło do przemyślanego ataku wymierzonego w siły porządkowe. Protest, który miał miejsce był pokojowy, a celem ataku byli funkcjonariusze sił bezpieczeństwa. Powiedziałem burmistrzowi, że jesteśmy przerażeni atakami oraz, że jesteśmy zjednoczeni. Wiem, że policja w Dallas ma listę podejrzanych. Osoby, które dokonały tej zbrodni zostaną pociągnięte do odpowiedzialności.*

Obama podziękował za spotkanie z przedstawicielami Unii Europejskiej. – *Szczyt odbywa się w szczególnym momencie dla UE. Niektórzy zastanawiają się, czy Brexit będzie miał wpływ na bezpieczeństwo północnoatlantyckie. – UE to największe osiągnięcie ostatniego czasu i powinniśmy o nie zadbać. USA są zainteresowane by UE pozostała zjednoczona i demokratyczna. Brexit nie jest jednak zagrożeniem dla współpracy USA z Europą. – Mamy z Unią najlepsze relacje handlowe. Nie da się od siebie oddzielić USA i Europy. – Świat potrzebuje silnej i zjednoczonej Europy, ona będzie zawsze partnerem dla Stanów Zjednoczonych.*

Obama podkreślił też, że USA będą nadal uczestniczyć w walce z tzw. Państwem Islamskim w Syrii i Iraku oraz będą wspierać państwa walczące z działalnością ISIS na swoim terytorium.

11.34 Po prezydencie Obamie, głos zabrał przewodniczący Rady Europejskiej, Donald Tusk, który również rozpoczął wystąpienie od złożenia kondolencji rodzinom ofiar z Dallas. – *Pamiętam, jak 27 lat temu w moim rodzinnym mieście – Gdańsku, my jako członkowie Solidarności powitaliśmy Georga Busha przy słynnej bramie i krzyczeliśmy „Nie ma wolności bez Solidarności”. Już wtedy wiedzieliśmy, że nasza odzyskana wolność będzie musiała być broniona. Dziś chciałbym powtórzyć te słowa nieco zmienione: nie ma wolności w Europie, bez solidarności atlantyckiej. Jak podkreślił „ktokolwiek obróci się przeciwko USA szkodzi Ameryce, a ktokolwiek podważa podstawę demokracji liberalnej szkodzi Ameryce i Europie. Budowaliśmy demokrację liberalną z determinacją po obu stronach Atlantyku, kształciliśmy się na podstawie tych samych uczonych i realizujemy te same procesy. Jefferson powiedział, że nie możemy już polegać na pewności człowieka, ale musimy kontrolować przez siłę konstytucji”.*

11:30 spotkanie Andrzeja Dudy z Madeleine Albright

To spotkanie i pobyt w Warszawie pani Madeleine Albright przypominają:

Polska, wspólnie z Czechami i Węgrami, 12. marca 1999 roku stała się pełnoprawnym członkiem Sojuszu Północnoatlantyckiego.

31 III 1991 – Rozwiązane zostały struktury wojskowe Układu Warszawskiego. W lipcu 1991 r. oficjalnie rozwiązano UW.

11-12 III 1992 – Podczas wizyty w Polsce, Sekretarz Generalny NATO Manfred Wörner oświadczył, że drzwi do NATO są otwarte.

10 IV 1992 – Odbyło się pierwsze posiedzenie Komitetu Wojskowego NATO, w którym uczestniczyli również ministrowie obrony i szefowie sztabów państw Europy Środkowej i Wschodniej.

1 IX 1993 – Prezydent Lech Wałęsa w liście wystosowanym do Sekretarza Generalnego NATO stwierdził, że członkostwo w NATO jest jednym z priorytetów polskiej polityki zagranicznej.

10 I 1994 – Na szczycie w Brukseli NATO przedstawiło państwom Europy Środkowej i Wschodniej, w tym krajom powstałym po rozpadzie ZSRR, propozycje współpracy z Sojuszem w ramach programu Partnerstwo dla Pokoju – PdP (Partnership for Peace – PfP). PdP stwarzało możliwość wspólnych ćwiczeń wojskowych, udziału w operacjach pokojowych i humanitarnych oraz konsultacje partnerów z NATO w razie zagrożenia ich bezpieczeństwa.

12 I 1994 – Prezydenci państw Grupy Wyszehradzkiej (Czechy, Słowacja, Węgry i Polska), na spotkaniu z prezydentem Billem Clintonem w Pradze, zaakceptowali program Partnerstwa dla Pokoju.

2 II 1994 – Podczas wizyty w Kwaterze Głównej NATO w Brukseli Premier Waldemar Pawlak podpisał Dokument Ramowy Partnerstwa dla Pokoju.

5 VII 1994 – Polska i NATO przyjęły Indywidualny Program Partnerstwa (IPP). Polska była pierwszym z państw programu PdP, które uzgodniło z Sojuszem ten program.

12-16 IX 1994 – W Biedrusku pod Poznaniem, w ramach Partnerstwa dla Pokoju, odbyły się (pod kryptonimem „Cooperative Bridge”) pierwsze wspólne ćwiczenia wojskowe, w których uczestniczyły jednostki z 13. państw członkowskich Sojuszu i z krajów partnerskich.

16 II 1995 – Izba Reprezentantów Kongresu USA przyjęła uchwałę o Odrodzeniu Bezpieczeństwa Narodowego (National Security Revitalization Act) przewidującą rozszerzenie NATO o Czechy, Polskę, Słowację i Węgry.

8 II 1996 – Ministrowie obrony i spraw zagranicznych RP we wspólnym liście do Sekretarza Generalnego NATO oficjalnie przyjęli wystosowane przez Sojusz 29 stycznia 1996 r. zaproszenie do rozpoczęcia z NATO dialogu indywidualnego.

4 IV 1996 – Polska przekazała NATO Indywidualny Dokument Dyskusyjny prezentujący argumenty Polski na rzecz poszerzenia Sojuszu, wizje europejskiej architektury bezpieczeństwa i przyszłej roli NATO.

7 V 1996 – W Brukseli odbyło się pierwsze spotkanie w ramach indywidualnego dialogu Polska – NATO. Poza spotkaniami indywidualnymi (1 VII, 30 VII, i 10 X) w 1996 roku odbyły się jeszcze dwie sesje wspólne dialogu NATO – kraje PdP. Ostatnie spotkanie dialogu indywidualnego odbyło się 25 IV 1997 r.

22 X 1996 – Prezydent Bill Clinton w przemówieniu wygłoszonym w Detroit, po raz pierwszy podał konkretną datę powiększenia NATO: oświadczył, że pierwsi nowi członkowie spośród krajów Europy Środkowej i Wschodniej powinni być przyjęci do Sojuszu Atlantycznego najpóźniej w 1999 roku (50-lecie Sojuszu).

8 VII 1997 – Na szczycie szefów państw i rządów NATO w Madrycie podjęto decyzję o zaproszeniu Polski, Czech i Węgier do rozmów w sprawie członkostwa w Sojuszu. Decyzja ta zawarta została w „Deklaracji o Euroatlantyckim Bezpieczeństwie i Współpracy”. Deklaracja stanowiła ponadto, że celem Sojuszu jest podpisanie Protokołu Akcesyjnego w czasie najbliższej sesji Rady Północnoatlantyckiej (16 grudnia 1997 r.) i zakończenie procesu ratyfikacyjnego w terminie umożliwiającym uzyskanie przez zaproszone państwa efektywnego członkostwa do kwietnia 1999 r.

16 IX 1997 – Rozpoczęły się rozmowy akcesyjne pomiędzy NATO a Polską.

29 IX 1997 – Odbyła się druga sesja rozmów akcesyjnych RP z NATO. Poświęcona była aspektom obronnym członkostwa RP w NATO.

9 X 1997 – Odbyła się trzecia sesja rozmów akcesyjnych RP z NATO. Poświęcona w całości sprawom finansowym, a w szczególności zamierzeniom Polski dot. utrzymania, na odpowiednim poziomie, zdolności obronnej oraz planowanego udziału Polski we wspólnie finansowanych przedsięwzięciach.

23 X 1997 – W KG NATO w Brukseli odbyło się czwarte – ostatnie spotkanie w ramach rozmów akcesyjnych RP – NATO.

10 XI 1997 – Minister SZ Polski wystosował do Sekretarza Generalnego NATO list, w którym strona Polska oficjalnie zaakceptowała wysokość swych składek (2,48%) do cywilnego i wojskowego budżetu Sojuszu oraz Programu Inwestycyjnego NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa (NSIP).

14 XI 1997 – Minister SZ RP Bronisław Geremek przekazał Sekretarzowi Generalnemu NATO list wyrażający wolę RP przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego. Dokument potwierdzał wolę RP otrzymania zaproszenia do Sojuszu oraz gotowość przyjęcia obowiązków związanych z członkostwem.

25 XI 1997 – W Brukseli oficjalną wizytę złożył Premier RP, Jerzy Buzek. Premier spotkał się m.in. z Sekretarzem Generalnym Sojuszu, Javierem Solaną i Sekretarzem Generalnym UZE, Jose Cutileiro.

16 XII 1997 – W Brukseli ministrowie spraw zagranicznych państw NATO podpisali Protokoły Akcesyjne dla Polski, Czech i Węgier. Protokoły te, w roku 1998, stanowiły przedmiot ratyfikacji w szesnastu krajach Sojuszu. Za moment zakończenia procedury ratyfikacji przez dane państwo uznaje się przekazanie instrumentów ratyfikacyjnych rządowi Stanów Zjednoczonych – depozytariuszowi Traktatu Waszyngtońskiego.

28 XII 1997 – Przedstawiciele Polski, Czech i Węgier po raz pierwszy uczestniczyli (na prawach obserwatorów) w cotygodniowym spotkaniu Rady Północnoatlantyckiej na szczęblu ambasadorów.

2 II 1998 – Kanada jako pierwszy kraj Sojuszu ratyfikowała Protokoły Akcesyjne i 4. lutego przekazała dokumenty ratyfikacji Departamentowi Stanu USA.

17-18 XII 1998 – W Brukseli, z udziałem ministrów obrony z Polski, Czech i Węgier, odbyło się spotkanie ministrów obrony NATO.

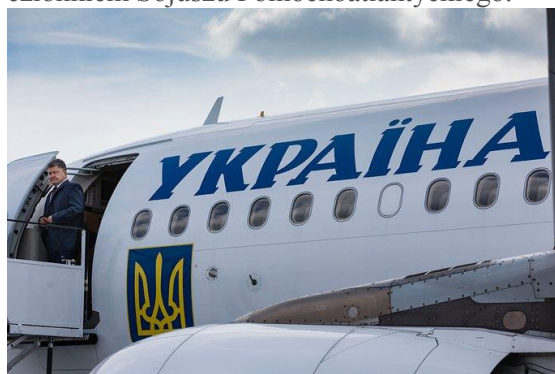
29 I 1999 – Sekretarz Generalny NATO J. Solana wystosował do Polski, Czech i Węgier formalne zaproszenia do przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego.

17 II 1999 – Sejm, a następnie tego samego dnia Senat przyjęły ustawę o ratyfikacji Traktatu Północnoatlantyckiego, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 4. kwietnia 1949 roku. W dniu 18. lutego 1999 r. ustawa została podpisana przez Prezydenta; weszła w życie z dniem publikacji w dniu 19. lutego, w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr13, poz.111). Akt przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego został przesłany przez MSZ do Kancelarii Prezydenta w dniu 19. lutego 1999.

26 II 1999 – Prezydent podpisał, po uprzedniej kontrasygnacie Premiera, akt przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Traktatu Północnoatlantyckiego.

12 III 1999 – W Independence (stan Missouri – USA) Minister Spraw Zagranicznych RP, prof. B. Geremek przekazał na ręce Sekretarza Stanu USA, p. M. Albright akt przystąpienia Polski do Traktatu Północnoatlantyckiego. Z tą chwilą Polska stała się formalnie stroną Traktatu – członkiem Sojuszu Północnoatlantyckiego.

11.53 Do Warszawy przyleciał prezydent Poroszenko

11.56 Konferencja prasowa szefa polskiego MSZ Witolda Waszczykowskiego. Jak poinformował minister, od 2017 roku ponad 10 tys. żołnierzy głównie amerykańskich sił zbrojnych będzie na stałe stacjonować w Polsce. – „*Doceniamy wolę Sojuszników do rozmieszczenia swoich jednostek w Polsce i krajach bałtyckich. Śmiało decyze są konieczne, jeżeli chcemy stawić czoło i zapobiegać agresji*”.

12.12 W Kancelarii Prezesa Rady Ministrów rozpoczęło się spotkanie szefowych rządów Polski i Norwegii. Delegacjom przewodniczą premier Beata Szydło i premier Królestwa Norwegii Erna Solberg.

12.30 Przyleciał premier Kanady Justin Trudeau.

12.31 Rozpoczyna się konferencja szefa MON Antoniego Macierewicza. „Państwa uczestniczące w szczycie podejmą decyzje o wprowadzeniu na stałe do Polski i innych państw Europy Środkowo-Wschodniej wojsk Sojuszu”.

Minister zapewnił, że struktura NATO jest skuteczną strukturą obronną, która tylko odpowiada na zagrożenia. Podkreślił, że dwudniowe spotkanie jest szczytem o przełomowym znaczeniu dla bezpieczeństwa Polski, Europy i świata.

12.51 Na Stadionie Narodowym odbyła się ceremonia podpisania deklaracji NATO – UE z udziałem Jensa Stoltenberga, Donalda Tuska i Jean-Claude Junckera. Jak podkreślił Donald Tusk, europejskie inicjatywy nie powinny stanowić alternatywy wobec inicjatyw NATO. – *„Dzisiaj NATO i Unia Europejska stoją w obliczu tych samych zagrożeń, zagrożeń płynących czy ze wschodu, czy z południa i to są wyzwania rzucone względem porządku opartego o wartości demokratyczne”.*

13.16 Prezydent USA jedzie na spotkanie z Andrzejem Dudą na Stadion Narodowy.

„Bestia”, samochód prezydenta USA

Cadillac One to bodaj najsłynniejszy samochód rządowy na świecie. „Bestia”, bo tak mówi się na amerykańską limuzynę prezydencką, to auto zbudowaną na podwoziu Chevroleta Kodiak. Waży osiem ton i zużywa 30 litrów benzyny na 100 km, a konstrukcja i wyposażenie to efekt bardzo szczegółowej specyfikacji przygotowanej przez Secret Service.

13.24 Premier Beata Szydło spotkała się z premierem Wielkiej Brytanii Davidem Cameronem. Rozmowy dotyczą bezpieczeństwa Polaków po Brexicie oraz budowy gazociągu Baltic Pipe.

13.30 Rozpoczęło się spotkanie prezydenta Andrzeja Dudy z Barackiem Obamą. Wśród poruszanych tematów jest kwestia Trybunału Konstytucyjnego.

13.53 Airbus A340 z kanclerz Angelą Merkel na pokładzie wylądował na Chopin Airport.

14.20 Zakończyło się spotkanie premier Beaty Szydło z szefem brytyjskiego rządu Davidem Cameronem. i rozpoczęło z Matteo Renzi.

14.21 Konferencja prasowa prezydentów

Obama po spotkaniu z Dudą: ...wyraziłem nasze obawy w kwestii polskiego TK; jako przyjaciele namawiamy do zachowania instytucji demokratycznych. Fakt, że szczyt NATO odbywa się w Warszawie, to podkreślenie przywódczej roli Polski. Polska jest bardzo ważnym i zaangażowanym partnerem, to jeden z krajów, które wpłacają pełną składkę 2 proc. PKB na bezpieczeństwo – mówił amerykański prezydent. Jesteśmy sojusznikami w NATO. Jest art.5 traktatu, który oznacza wzajemną obronę, to nie są tylko słowa, wypełnimy nasze zobowiązania. Polska jest jednym z filarów wschodniej flanki NATO. Dziękuję za misje, w których Polska uczestniczy, za ostatni wkład w walkę z IS. „Poruszyliśmy z prezydentem Obamą wszystkie istotne kwestie. Cieszymy się, że USA zdecydowanie wspierają wzmocnienie wschodniej flanki” – powiedział polski prezydent.

14.45 Na Stadionie Narodowym rozpoczął się szczyt NATO.

Przemawia Sekretarz Generalny NATO Jens Stoltenberg ...NATO jest najsilniejszym sojuszem świata dzięki wszystkim, którzy służą pod jego egidą... na pierwszej sesji szczytu: podejmiemy bardzo ważne decyzje, które będą miały wpływ na nasze bezpieczeństwo przez wiele lat...

Minutą ciszy uczczono pamięć wszystkich żołnierzy poległych w misjach Sojuszu.

15.50 Po Sekretarzu Generalnym NATO głos zabrał prezydent Andrzej Duda. – ...*To dla mnie ogromny zaszczyt, że mogę powitać Państwa w Polsce. – Od zakończenia „zimnej wojny” przeszliśmy długą drogę. Wierzymy, że każdy naród ma prawo cieszyć się z demokracji. Dziś te wartości są osłabiane przez zagrożenia, których Europa nie widziała od dziesięcioleci.* Prezydent podkreślał, ...*że mamy obecnie do czynienia z falami zagrożeń, takimi jak terroryzm, czy zagrożenia hybrydowe.* – *Nasze społeczeństwa oczekują, że będziemy wykonywać nasze zobowiązania.*

15.55 Zakończyła się publiczna część obrad. Na prośbę Stoltenberga dziennikarze opuścili salę.

19.00 Konferencja prasowa sekretarza generalnego NATO:

– *Zdecydowaliśmy o rozmieszczeniu czterech batalionów w Polsce, na Litwie, Łotwie i w Estonii. Z przyjemnością ogłaszam, że Kanada będzie państwem ramowym na Łotwie, Niemcy na Litwie, Wielka Brytania w Estonii, a USA w Polsce* – poinformował Jens Stoltenberg. Jak podkreślił są to jednostki międzynarodowe, w związku z tym atak na jakiegokolwiek z tych państw Sojuszu będzie traktowany jak atak na cały Sojusz.

19.20 Nad miastem w szyku defiladowym przeleciały wojskowe samoloty reprezentujące Siły Powietrzne RP oraz kraje członkowskie Sojuszu. W defiladzie wzięło udział ponad 30 samolotów z ośmiu krajów członkowskich sojuszu: Polski, Turcji, Niemiec, Węgier, Czech, Hiszpanii, Rumunii i Słowacji. Lotniczą defiladę zamknął przelot NATO-wskiego samolotu wczesnego ostrzegania E-3A AWACS.

09.07

Centrum prasowe

07:33 Prezydent Barack Obama skróci swoją wizytę w Europie w związku z zastrzeleniem pięciu policjantów w Dallas. Po zakończeniu pobytu w Polsce, prezydent USA udaje się do Hiszpanii. Wróci stamtąd dzień wcześniej, niż planował.

09:04 Kolejne delegacje przybywają na Stadion Narodowy

09:42 Szef MSZ zaczął briefing po spotkaniu ministrów spraw zagranicznych Grupy Wyszehradzkiej. ...*Jako Grupa będziemy spotykać się z innymi krajami, które nie są jej członkami. W obecnych czasach warto utrzymywać grupę konsultacyjną i rozmawiać... Ukraina będzie realnym kandydatem na członka NATO, gdy zakończy się konflikt w tej części Europy – mówił minister Waszczykowski. – Będziemy promować formaty rozmów V4+, czyli np. Grupa Wyszehradzka plus np. Ukraina czy Rumunia. Nie ma jednak w tej chwili klimatu do formalnego poszerzenia grupy.*

09:50 Prezydent Obama jest w drodze na szczyt NATO.

10:36 Rozmowy dotyczące zaangażowania sojuszu w Afganistanie.

10:44 Spotkanie Prezydenta Dudy z Prezydentem Łotwy

10:55 Ministerstwa Obrony Turcji i Polski podpisały list intencyjny dotyczący pozyskania zdolności do powietrznego ataku radioelektronicznego.

11:33 Spotkanie Andrzeja Dudy z Davidem Cameronem.

Andrzej Duda i Premier Wielkiej Brytanii

Andrzej Duda i David Cameron potępiili nietolerancję

12:43 *Podpisanie umowy w sprawie porozumienia między rządem RP i Ukrainy o wzajemnych dostawach uzbrojenia*

13:40 Konferencja prasowa Davida Camerona.

Wlk. Brytania skieruje trzy tysiące żołnierzy wraz z ciężkim uzbrojeniem wojskowym, które będą uczestniczyć w ramach szpicy. Skierujemy naszych żołnierzy do batalionów, które będą stacjonować na wschodniej flance... wysyłamy mocny sygnał w kierunku Rosji, że będziemy gotowi do szybkiego działania. Prowadzimy również dialog z Rosją, by nie doprowadzić do nieporozumień... odbywający się szczyt NATO potwierdza znaczenie wkładu Wlk. Brytanii do sojuszu. Być może Wielka Brytania wychodzi z UE, ale to nie oznacza, że odwracamy się plecami do świata. Będąc poza UE będziemy bardzo silnym partnerem.

14:31 Spotkanie prezydentów Polski i Ukrainy. Przy rozmowach obecna jest Nadia Sawchenko.

Rozpoczęła się konferencja prasowa Jensa Stoltenberga. – *Nadal podtrzymujemy swoje zobowiązanie wobec Afganistanu. Z uznaniem przyjęliśmy informację o progresie w afgańskich siłach zbrojnych... jako NATO będziemy wspierać Afganistan, ale oczekujemy, że będzie dalej wdrażał reformy. Uznajemy, że Gruzja poczyniła wielki postęp na drodze ku członkostwu w NATO – powiedział w sobotę sekretarz generalny Sojuszu Północnoatlantyckiego.* Poinformował, że jesienią udaje się do Gruzji w ramach Rady NATO-Gruzja. Podczas poprzedniego szczytu dwa lata temu założyliśmy bardzo ambitne plany, w czasie tego szczytu mogłem powiedzieć, że obietnice zostały zrealizowane. Trwający w Warszawie szczyt jest bardzo udany, ponieważ jest bardzo merytoryczny. – *To szczyt historyczny, ponieważ występuje w okresie decydującym dla naszego bezpieczeństwa. Nie widzimy natychmiastowego zagrożenia natury wojskowej wobec naszych sojuszników; widzimy większy stopień nieprzewidywalności i bardziej asertywną postawę Rosji. NATO rozpocznie nową operację „Sea Guardian” na Morzu Śródziemnym. Podstawą dla operacji będzie prowadzona w rejonie Cieśniny Gibraltarskiej misja pod kryptonimem Active Endeavour, której zadaniem jest ochrona statków cywilnych przed atakami terrorystycznymi. Następny szczyt NATO obędzie się w 2017 r. w nowej kwaterze głównej w Brukseli.*

16:01 Francja zaangażuje się we wzmocnienie wschodniej flanki Sojuszu Północnoatlantyckiego – zapewnił w sobotę na konferencji prasowej prezydent Francji Francois Hollande. Wskazał, że siły francuskie wraz z Brytyjczykami od 2017 roku wejdą w skład batalionu rozmieszczonego w Estonii i rok później, od 2018 r., dołączą do batalionu Niemców na Litwie.

16:48 Kanclerz Niemiec Angela Merkel i prezydent Turcji Recep Tayyip Erdogan próbowali w sobotę w kularach szczytu NATO w Warszawie załagodzić stosunki napięte po przyjęciu przez parlament w Berlinie uchwały potępiającej ludobójstwo Ormian w imperium osmańskim. Odbyli długą prywatną rozmowę, ale nie przewyżczyli różnicy zdań. Spotkali się po raz pierwszy od przyjęcia uchwały na początku czerwca.

16:50 Posiedzenie komisji NATO-Ukraina. Szef NATO, Stoltenberg potwierdził współpracę z Ukrainą. Mówił o uznaniu niepodległości i integralności Ukrainy. Potępił to, co robi na Ukrainie Rosja. Stoltenberg podkreślił, że powinny być przestrzegane tzw. porozumienia mińskie, a Rosja powinna zaprzestać naruszania rozejmu. Zapewnił o szerokim wsparciu NATO-wskim dla Ukrainy. Pomoc będzie kierunkowa i konkretna. Podziękował za organizację szczytu w Warszawie.

Czy Ukraina wejdzie do NATO czy nie, to zależy od woli Ukrainy i państw NATO. Kwestia członkostwa Ukrainy na razie nie jest rozpatrywana. Teraz zwiększamy interoperacyjność Ukrainy z NATO i pomagamy jej iść do przodu, jeśli chodzi o modernizację i reformy. Komisja NATO-Ukraina powinna odbywać swoje spotkania regularnie. Rosja w pełni ponosi odpowiedzialność za niewykonywanie porozumień mińskich. I narusza prawa człowieka przede wszystkim na Krymie i w Donbasie. Trzeba doprowadzić do zakończenia okupacji Krymu jak najszybciej i o motywowaniu Rosji poprzez sankcje.

Prezydent Poroszenko z aprobatą i wdzięcznością mówił o pomocy dla Ukrainy, o wsparciu i o współpracy w dziedzinie gospodarczej. Będziemy dalej przeprowadzać wszechstronne reformy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, by osiągnąć integralność z normami NATO-wskimi. Mówił też o wielkiej wadze podpisanego w Warszawie pakietu wszechstronnej pomocy dla Ukrainy. Ten pakiet to unikat w historii NATO. Składa się z 40. obszarów, które obejmą specjalne fundusze powiernicze – powiedział Poroszenko o pakiecie pomocy.

Szef sojuszu mówił o otwartych, szczerych i konstruktywnych rozmowach w przyjacielskiej atmosferze. – 61 lat temu właśnie Warszawa była tym miejscem, gdzie podpisano Układ Warszawski. Teraz tu przeprowadzamy szczyt NATO. Mówił także o tym, jak ważne były rozmowy NATO i Ukrainy i o szczególnej wadze tego partnerstwa.

17:14 Premier Włoch Matteo Renzi zadeklarował na konferencji prasowej, że jego kraj wyśle 150. żołnierzy w ramach wzmocnienia wschodniej flanki Sojuszu. Nie sprecyzował, gdzie zostaną rozmieszczeni.

17:16 Madeleine Albright, była szefowa amerykańskiej dyplomacji na briefingu prasowym oceniła, że dobiegający końca szczyt NATO był „bardzo ważny i udany”. – *To coś, co podnosi nas na duchu w tym czasie niepewności, jaki przeżywamy* – dodała. *Decyzja Brytyjczyków o wyjściu z Unii Europejskiej paradoksalnie wpłynęła pozytywnie na determinację krajów NATO, aby zademonstrować na szczycie jedność i solidarność.*

17:27 Sekretarz generalny NATO kończąc warszawski szczyt NATO podziękował prezydentowi Andrzejowi Dudzie za „wyśmienitą organizację” tego wydarzenia, a uczestnikom za dyskusję i pracę. Pokazaliśmy, że NATO jest zjednoczone. Dodał, że podczas warszawskiego szczytu NATO pokazano również, że Sojuszowi zależy na „solidarności z Ukrainą”. Dziękował za obrady i prowadzone podczas wydarzenia prace. Uznał warszawski szczyt za bardzo udany, bo merytoryczny. – To szczyt historyczny, ponieważ występuje w okresie decydującym dla naszego bezpieczeństwa – podkreślił.

17:34 Prezydent Andrzej Duda podziękował wszystkim uczestnikom szczytu. – *NATO odniosło sukces na tym szczycie i Polska także.*

Najważniejsze decyzje szczytu NATO

Rozmieszczenie batalionów NATO w krajach bałtyckich i w Polsce, przedłużenie misji w Afganistanie, wsparcie koalicji przeciwko Państwu Islamskiemu oraz specjalny program pomocowy dla Ukrainy – to najważniejsze decyzje, które zostały podjęte podczas szczytu NATO. Przez dwa dni w Warszawie, światowi przywódcy rozmawiali na temat bezpieczeństwa w północnej części globu,

– Ten szczyt NATO jest historycznym i bardzo merytorycznym – powiedział Jens Stoltenberg poproszony o podsumowanie dwudniowego spotkania sojuszu w Warszawie. Podkreślił, że obecnie podejmowane są decyzje, które wpłyną na bezpieczeństwo całego sojuszu. W trakcie pierwszej sesji obradującego w Warszawie szczytu Sojuszu potwierdzono wzmocnienie obecności w południowo-wschodniej części NATO, ogłoszono wstępną gotowość operacyjną tarczy antyrakietowej, a także uznano cyberprzestrzeń za nową sferę działań operacyjnych. – Dziś podjęliśmy decyzje, które zapewniają odstraszanie i obronę na miarę XXI w. W obliczu wyzwań XXI w. NATO odpowiedziało szybko i z determinacją – powiedział wczoraj Jens Stoltenberg. Są to kolejne kroki po podjętych przez Sojusz po szczycie w Walii dwa lata temu.

– Zdecydowaliśmy o wzmocnieniu naszej obecności wojskowej we wschodniej części Sojuszu – poinformował Stoltenberg. Cztery mocne i wielonarodowe bataliony zostaną w przyszłym roku rozmieszczone na zasadzie rotacji w Polsce, na Łotwie, na Litwie i w Estonii. Podkreślił, że decyzje te „pokazują siłę więzi transatlantyckich i oznaczają, że atak na jednego członka Sojuszu będzie uznany za atak na cały Sojusz”. Wysunięta obecność na wschodzie potrwa tak długo, jak będzie trzeba – zapewnił sekretarz generalny NATO.

Na szczycie w Warszawie oficjalnie potwierdzono też, że Kanada będzie tzw. państwem ramowym, czyli dowodzącym, batalionem na Łotwie, Niemcy – na Litwie, Wielka Brytania – w Estonii, a Stany Zjednoczone w Polsce. Według Stoltenberga, w trakcie szczytu NATO także praktycznie wszystkie kraje Sojuszu zapowiedziały, że w różnej formie będą uczestniczyć we wzmacnianiu wschodniej flanki. Nie podał jednak szczegółów tych deklaracji.

Sojusz ogłosił też wstępną zdolność operacyjną systemu obrony przeciwrakietowej Aegis Ashore. To oznacza, że okręty USA stacjonujące w Hiszpanii, radary w Turcji i instalacje przechwytyjące w Rumunii są teraz w stanie pracować razem pod dowództwem i kontrolą NATO. Według dyplomatów ta decyzja oznacza oficjalne przejście przez NATO od USA kontroli nad komponentem systemu obrony przeciwrakietowej, znajdującym się w Rumunii, gdzie zainstalowano baterię pocisków SM-3. Kolejna baza z tymi pociskami powstaje w Polsce, w Redzikowie. – Ważne jest to, że system, który budujemy, jest całkowicie nastawiony na obronę. Jest zaprojektowany jako tarcza przed atakami spoza obszaru euroatlantyckiego i nie stanowi zagrożenia dla rosyjskiego systemu odstraszania nuklearnego.

Kolejna decyzja szczytu NATO to uznanie cyberprzestrzeni za nową sferę działań operacyjnych. – Uznaliśmy cyberprzestrzeń jako nową sferę działań operacyjnych, taką jak przestrzeń powietrzna, morze i ląd. To oznacza lepszą ochronę naszej łączności, naszych misji i operacji, a także więcej uwagi położonej na ćwiczenia i planowanie w tym zakresie – oświadczył sekretarz. To oznacza, że NATO wzmacnia swoją kolektywną obronę we wszystkich obszarach. – Sojusznicy zostali też zobowiązani do wzmocnienia swej własnej obrony cybernetycznej oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk.

NATO udostępni samoloty wczesnego ostrzegania i rozpoznania AWACS koalicji zwalczającej Państwo Islamskie; uruchomi też nową misję na Morzu Śródziemnym. Postanowiliśmy, że będziemy zapewniać bezpośrednie wsparcie przeciwko Państwu Islamskiemu. Zgodziliśmy się, że samoloty rozpoznawcze AWACS udzielą bezpośredniego wsparcia siłom koalicyjnym. To wyraźny sygnał, że jesteśmy zdecydowani walczyć z terroryzmem.

NATO potwierdziło wsparcie dla Ukrainy, jej suwerenności i terytorialnej integralności. NATO potępia umyślne destabilizowanie sytuacji na wschodzie Ukrainy przez Rosję

Posiedzenie Komisji NATO-Ukraina z udziałem ukraińskiego prezydenta Petra Poroszenki zakończyło dwudniowy szczyt NATO w Warszawie.

Potwierdziliśmy dziś nasze trwałe wsparcie dla Ukrainy i wyraziliśmy uznanie dla ukraińskiego programu reform. Sojusz nie uznaje i nigdy nie uzna nielegalnej aneksji Krymu przez Rosję. Potępiamy umyślne destabilizowanie sytuacji na wschodzie Ukrainy. Według Stoltenberga zawieszenie broni na wschodzie Ukrainy jest naruszane codziennie, często przy wykorzystaniu uzbrojenia, zakazanego przez porozumienia z Mińska.

<i>Solidarność</i> PW – Pismo OZ NSZZ „S” w PW wydawane przez Komisję Zakładową e-mail: nszz@ca.pw.edu.pl; adres internetowy: www.solidarnosc.pw.edu.pl tel. 22 234 78 72; tel./fax 22 234 53 43
--